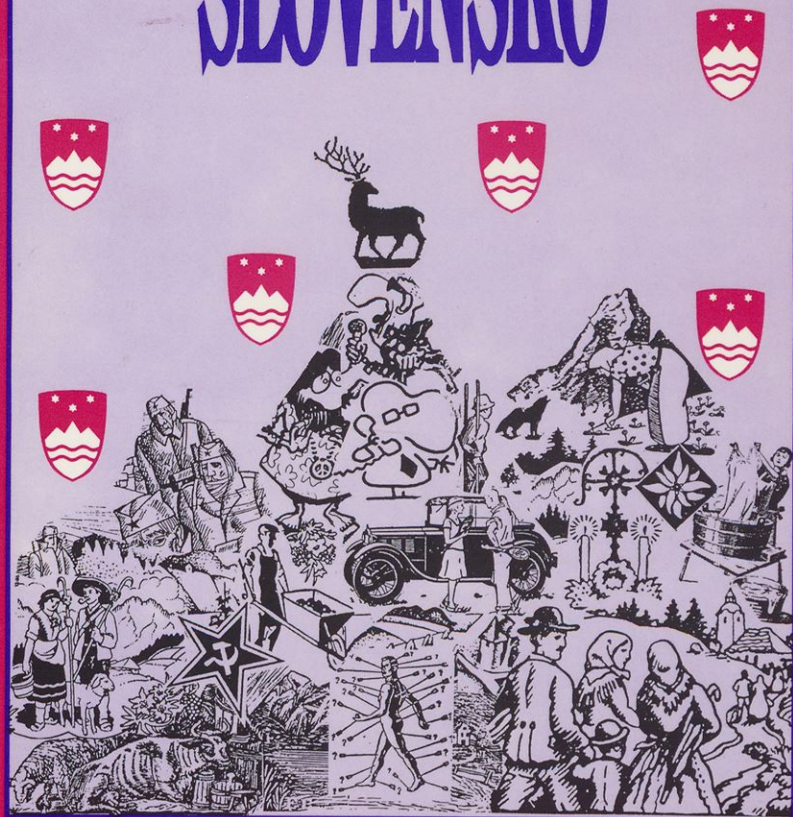

VOLITVE po SLOVENSKO

Srečo Zakrajšek

VOLITVE po SLOVENSKO

Srečo Zakrajšek

429319

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

324(497.12)

ZAKRAJŠEK, Srečo

Volitve po slovensko / Srečo Zakrajšek. – Ljubljana :
Biteks, 1992

32250624

429319

18 DEC 1992

099207447

Srečo Zakrajšek
Volitve po slovensko

lektoriral: Božo Vračko
oprema in oblikovanje: D. K.
izdal: BITEKS, Kajuhova 6, Ljubljana
grafična priprava: Studio SIGNUM, Ljubljana
tisk: Birografika BORI, Ljubljana

VOLITVE PO SLOVENSKO

Priročnik za slovenske stranke, kandidate in volilce

Delo temelji na starih slovenskih modrostih in novodobnih slovenskih norostih. Prve so izražene v pregovorih in rekih, druge v dejanjih. Kot bo verjetno marsikatero izmed novodobnih dejanj postalo pregovorno, si želim, da bi tudi kak pregovor kdo upošteval.

Občudujem slovenski narod, ki ima v teh časih toliko denarja, časa, volje in potrpljenja za takšno obnašanje. (sir H. B., London, 1992)

Knjiga je napisana z večjimi črkami ter v najpomembnejšem tekstu tudi z zelo velikimi. Tudi stavki so ponekod zelo kratki. Razlogi zato so tile:

želim, da knjigo preberejo in tudi uporabijo kot priročnik pri izvajanju svoje pravice do volitev vsi slovenski državljani. Nemalo njih pa ima pri branju kar precejšnje probleme:

okoli 10% slovenskih volilcev zelo slabo vidi – pa nimajo denarja za očala ali pa jim tekste berejo njihovi prvošolni vnuki,

0,4% slovenskih državljanov ali okoli 7500 volilno upravičenih slovenskih državljanov je nepismenih (to pomeni, da z razmeroma veliko truda in sreče uganejo pomen besed, ki so pisane z velikimi črkami),

okoli 60% slovenskih volilcev je funkcionalno nepismenih! To pomeni, da niso sposobni sodelovati v družbi, ker nimajo pisnih, bralnih in številčnih spretnosti,

10% ljudi, ki bodo volili, če bodo imeli slučajno čas, nima časa brati veliko teksta, zato imajo v knjigi pomembnejše stvari bistveno poudarjene,

precej slovenskih kandidatov za poslance in razna vodilna politična mesta bo brala svoje modrosti kar iz knjige, zato mora biti velikost črk primer-na, za gledanje pod pult,

je pa še nekaj drugih razlogov, ki spadajo med poslovne skrivnosti.

Glede na to, da je iz gornjih vzrokov na vsakih volitvah veliko neveljavnih volilnih lističev, predlagam, da nekatere predloge iz te knjige privzame tudi republiška volilna komisija. Posebno pozornost je treba nameniti grafičnemu prikazu sistema obkroževanja listkov.

Še bolje pa bi bilo, če bi uvedli elektronski sistem, kjer se ni mogoče zmotiti, pa še rezultati so znani takoj.

ZAKAJ JE SPLOH TREBA NOVIH VOLITEV?

Slovenski pregovori pravijo:

*Dolgo kakor gladno leto
Hudobni ljudje delajo hude čase
Kadar začno berači skupaj hoditi, je blizu sneg
Kdor dolgo obeta, ne stori rad ali ne more
Božji mlini meljejo počasi, a gotovo
Kdor se poleti preobjeda, pozimi posnema medveda
Kaj ti veš, ki žgance ješ, mi vemo, ki meso jemo
Če ni vreden, pa je potreben
Kakor se v gozd kliče, tako odmeva
Največji slepci bi radi vidce vodili*

in končno

Tudi, kar je dobro, (tukaj) takoj ne obvelja

Na prvi pogled je odgovor preprost. Ker teh in takih, ki nam sedaj in na tak način krojijo usodo, ne maramo več. Pa tudi oni sami ne marajo več tega kar počnejo, nevarnost je celo, da bodo sami sebe zasovražili. To pa je za Slovenca, ki ima rad samo sebe, lahko zelo kritično.

Če pa pogledamo malo bolj podrobno, so zadeve bolj zapletene. Skupščina deluje po starem zakonu (ker je tako ukazala naša bivša skupna mati Jugoslavija), številni poslanci pa hočejo, da bi po novem. Vendar pa skupščine, vsaj take kot je naša, v novi ustavi ni več. Gospodje so si spodrezali vejo, zdaj pa vsi kričijo, ker bodo padli. Nekateri kričijo tudi od veselja, saj si bodo sedanje nedelo dali krepko poplačati še v naslednjih nekaj mesecih.

Po drugi strani so v treh zborih zbrani ljudje različnih interesov – človeških in nečloveških, strankarskih, podjetniških, občinskih in vlečejo vsak na svojo stran in za svojo korist ali za volilce kot pravijo. Razen tega, da se o

ničemer ne strinjajo pa jih ima veliko interes, da se situacija v Sloveniji čim slabše razvija, saj bodo imeli potem kot ljudje iz sedanje opozicijske stranke, čvrste argumente v predvolilnem boju.

Nekateri so lopovski tehnologijo privatizacije podjetij prenesli tudi na državo: **čimbolj sesuta bo, lažje jo bodo (skupaj s tujci) odkupili.**

Skupščina ima v narodovem bogastvu in spominu zapisanih tudi nekaj opravičil:

**Svinja bere želod, pa ne ve, od kod pada
Kar dela desnica, naj ne ve levica
Vsi smo, da se nas bog usmili**

in končno, resignirano:

Bog daj norcem pamet, nam pa denar

Kljub vsemu pa so se vedno pogosteje pojavljale nekontrolirane reakcije nekaterih ljudi v vladi, pa spontane reakcije lačnega in brezposelnega ljudstva, da je treba to bando disciplinirati in celo nagnati. Pa vendar, če smo se za tak cirkus odločili, potem ga imejmo. Bodo vsaj igre, če že kruha ne bo več.

Takšne situacije so seveda zelo tipične za pol resne države in imajo lahko dve skrajnosti. Ali vlada vzame skupaj s policijo in vojsko (beri teritorialno obrambo) oblast v roke, ali pa prevzame oblast v imenu ljudstva lumpenproletariat, ki itak nima kaj zgubiti. Prva inačica je bližja, ker sta vojska in policija pri nas zljubljeni, druga pa manj, ker smo pač država bogatih državljanov in revne države, z bogatima prej omenjenima ministrstvom.

A roko na srce. Tega si nismo zaslužili, zato je bolje imeti nove volitve. Kljub temu pa nas skrbi: SR Slovenija **ostaja**

Včasih je bila: Socialistična Republika Slovenija
Sedaj imamo: Strankarsko Republiko Slovenijo ali Sprto Republiko Slovenijo
Kaj, če nas čaka: Skrahirana Republika Slovenija ali Sveta Ruševina Slovenija

UVOD

Volitve so čudežna beseda, s katero politiki in novinarji ter drugi zavajalci naroda le tega farbajo, da bo potem pa res vse drugače. Kot da nismo že tolikokrat volili in potem vedno preklinjali tistega, ki nas je uspel več pritegniti ali prisiliti na svojo stran.

Volitve, ki prihajajo z zimo, so res nekaj posebnega. So prve po vojni, ki smo jo izbojevali Slovenci sami, brez rdeče in zavezniške armade in proti tistim, ki smo jim še včeraj ploskali, se z njimi bratili in skupaj hvalili povojne dosežke – iz tiste vojne prej. Tiste, ki je bila po obdobju, ko so nas dolga leta tlačili kapitalisti in veliki kmetje, pa so potem govorili, da takrat nismo imeli nič. Kmalu po prvih volitvah po prejšnji vojni pa se je že začelo govoriti, da so prišli rdeči in vse pobrali. Prej zatirani so te govorice po prvih volitvah pred najnovejšo vojno spet ponovili in res kaže, da bo uspelo – narod je vedno bolj reven in dobrega potreben.

S kroglicami so volili na prvih volitvah po prejšnji vojni. Bil si za ali pa proti. Imeli so pač samo eno stranko in tiste, ki so bili proti. Zelo bistro so spremljali, kako je kdo volil. Abstinenci so bili apriori proti in seveda takoj označeni, na volišču pa so nasprotnike vlekli na ušesa. Dobro se je namreč slišalo, v katero škatlo je padla kroglica in dobro se je vedelo, kako bo s tistim, pri katerem je prihajal zvok iz napačne skrinjice.

Bilo pa je v vsem lažje. Opravil si dolžnost in šel v oštarijo ali pa v cerkev k spovedi, kjer so, takrat še pravoverni župniki, dajali javne pohvale ali pa skrito pohujšanje – tistim, ki so volili (ne)pravilno.

Kasneje so se zadeve demokratizirale in v skrinjicah ni več ropotalo, volilcem so zelo olajšali delo z enim samim kandidatom. Ta je bil ponavadi ljudstvu znan in obilno voljen. Na volišča se je odhajalo z godbo in polnimi ušesi govoranc, z volišč pa na delovne akcije. Zabušanti, foliranti, beli abstinenci ipd. pa so še vedno odhajali v cerkev ali oštarijo oz. v oboje.

Vsi so vedeli, da morajo voliti in tudi koga voliti. Vsi so bili veseli, vse je bilo praznično, vse je bilo enostavno in lepo. En listek, eno ime. Potem pa se je začela zmešnjava. Delegatski sistem. Volilni lističi so postali volilni plakati, kot seznam talcev med drugo vojno. Takrat nismo več volili, ampak odstreljevali. Toda počasi in po vrsti.

KAJ SO SPLOH TO VOLITVE IN ČEMU SO NAMENJENE?

(Proi del lahko tisti z bolj razvito racionalno polovico možganov in brez slovarja tujk v glavi preskočite. Ista vsebina je kasneje razložena bolj človeško.)

Eden od temeljev sodobne družbe so poštene volitve. Na njih udeleženci, ki morajo biti formalno enakopravni, izberejo parlament, kot predstavnika celotne družbe. V njem se stranke bojujejo za sprejetje zakonov,... bolj ali manj uspešno glede na število glasov, ki so jim jih dali volilci. Konsenzi in nasilje večine nad manjšino so značilnost demokracije in obenem zloraba te stare grške oznake za vladavino ljudstva.

»Volitve so sredstvo agregacije individualnih preferenc v kolektivno odločitev«, pravijo v mednarodni enciklopediji za področje družboslovja.

Malo daljša definicija pravi, da so volitve institucija, proces in kompleks družbenih in političnih razmerij, ki v tradicionalnih demokratičnih državah predstavlja dolgočasno obredno proceduro vzdrževanja in obnavljanja obstoječe oblasti, edine prave in vladajoče stranke. V novonastajajočih poldemokratičnih državah pa predstavlja divjo proceduro osvajanja oblasti, s prepričanjem, da gre pri svoji, za edino pravo stranko.

Bolj enostavna definicija pa ugotavlja: volitve so sestavina vseh interakcij v političnem sistemu: so eden od načinov za prenašanje želja in zahtev z oblasti, indikator podpore zanje, opredeljevalec njenih prioritetenih blokenj, vizij in čisto koristnih stvari, razvrščevalec in usmerjevalec ter strogi preverjevalec pri delu v skladu s predvolilnimi obljubami in željo po ohranitvi oz. ponovnem zavzetju ustreznih prestolov, kar je vse skupaj pogojeno in realizirano ob komuniciranju z javnostjo in eksistiranju vlade do konstantnega oddajanja ustreznih informacij javnosti.

Volitve kot način signaliziranja preferenc in organiziranja konferenc so nujne za kooperativne odnose in druge načine sodelovanja ljudi v kolek-

tivnem odločanju, volilni zakoni pa so esencialni in najbolj sofisticirani del ustave demokratično urejene države.

Po gospodu S. funkcija volitev ni v tem, da demokracijo še bolj demokratizira, temveč da jo sploh omogoči. Z volilnimi pravili v demokratičnem sistemu (kontraverzno sicer!) le tega začasno in navidezno sicer zmanjšamo, vendar se po sistemu selekcioniranja vodstva (kar je prioritetni namen volitev), ponovno razcveti svoboda, bla, bla, bla...

Da volitve sploh lahko tečejo, mora biti postavljen primeren volilni sistem, ki je poseben okvir družbenih interakcij in satisfakcij pri oblikovanju političnega hardvera družbe in sestavni del političnega in ustavnega sistema.

Da bo lažje razumljivo:

Volilni sistem je lahko opredeljen tudi kot sistem pravil in zapisov, ki omogočajo in usmerjajo proces artikulacije preferenc kot glasov in transformiranja teh glasov v izvolitev odločevalcev, ki si sicer želijo abonacije, često tudi kot možnost abreakcije.

Vsebina političnega sistema je enotnost oz. protislovnost ustavnih postavk, politične vrednosti in uporabnosti teh postavk. V odvisnosti od razmerja realizacije proklamiranih načel v politični praksi je volilni sistem lahko realen ali pa tudi fatamorganičen. Elementi, ki kompleksno spojino zaznamujejo, so predvsem volilna načela, ta so: splošna, enaka in neposredna volilna pravica ter tajnost glasovanja in njihov odnos do konkretne politične prakse, ki jih potrjuje.

Kolikor je držav in strank, je tudi volilnih sistemov in vsak ima svoje značilnosti, ki so predvsem posledica različnih presij na parlamente, kompresij in koncesij ter često na hitro zmašenih kompromisov. Navkljub vsej zmedbi pa obstajajo nekateri key wordi oz. ključne besede, po katerih se lahko prepozna nekatere temeljne značilnosti posameznih skupin volilnih sistemov. Najbolj pomembne komponente oz. dimenzije so:

Pravila igre: le-ta določajo **način glasovanja**, ki lahko opredeljuje kot predmet glasovanja **listo** ali **posameznika**. Če je kandidatov na listi več, to ni nujno lista, ampak je več kandidatov. V kolikor pa je samo en kandidat, to zelo verjetno ni lista, posebej še, odkar tudi Albanija ni več tisto, kar je bila. V to poglavje spada tudi **postopek glasovanja**, kjer se upošteva **šte-**

vilo glasov in *vrsta glasovanja* (to je nominalno, vrstilno, numerično, pa tudi globalno, senilno, histerično in kolerično ipd.)

Pravila določajo tudi *strukturo volilnega telesa*. Njegovo *naravo* (glede na celoto ali dele), *velikost enot* (glede na število mandatov). Pravila se lahko tudi spreminjajo, če potem, ko eni ugotovijo, da jim niso všeč, padejo v jok in se zatečejo na skupščinski balkon.

Med pravili je zelo pomembna tudi *formula*. Le-ta je lahko večinska, pluralna ali proporcionalna, če je država normalna. V zmešanih sistemih imajo tudi formule zmešane in formula postane klobasalna in motnokalna. Vendar je tudi tu določen red in večina vrti svoje čarobne palčke okoli večinskega in proporcionalnega sistema. *Večinski* sistem temelji na dveh večjih strankah, ki se bojujeta med seboj s takimi in drugačnimi izhodišči, ta pa se bistveno ne razlikujejo med seboj. Enkrat prvi bolj lažejo revnim (to je socialna usmerjenost), drugi pa srednjim in bogatejšim slojem (to je liberalno demokratska usmerjenost). Nekateri, ki so ponekod kar dobro usidrani na oblasti, lažejo obojim in jim ponujajo nebeške opcije (to so krščanske in druge cerkveno servisirane usmeritve). Pri nas se večinski sistem ne more prijeti, saj je preveč voluharjev, ki bi radi grizljali svojo lipo v vladni palači.

Zato je bolj v modi proporcionalni sistem, ki daje težo mnogim, pa vsakemu po njegovih sposobnostih in na srečo manj po potrebah. Ta sistem se v zadnji fazi kupčkanja spremeni v večinski – stolček je pač stolček, in ob propadanju velikih iluzij kmalu po zmagi, začne konvertirati nazaj. V vmesnih obdobjih pa so seveda vmesne oblike. Na žalost pa tudi bataljon doktorjev znanosti, skupaj z uvoženimi, ne more odgovoriti na inačice in vprašanja, ki jih vsiljujejo in postavljajo fanatični strankarski ideologi z napol slišanimi in četrto razumljenimi navodili svojih gospodarjev.

Če bomo imeli še kdaj nesrečo in bomo volili ponovno demokratično, potem naj si režiserji zapomnijo: proporcionalni sistem najbolj koristi staremu sistemu, večinski pa opoziciji, saj vodi v večjo polarizacijo pri sovrážniku (lepše bi bilo: tekmeču) in homogenizacijo pri začasnem prijatelju (opoziciji).

Poleg pravil igre so seveda najbolj pomembni *rezultati*, ki se oblikujejo med številom glasov, ki so jih dali naivni volilci in številom sedežev, ki so jih dobili strankarski idoli. Prej omenjene težave večinskega ali proporcionalnega sistema se zelo vežejo na stranke, vse skupaj pa krasno zavira

(imobilizira, gipsira ipd.) delo vlade in kontrira pozitivno vektoriranim idejam in nameravanim dejavnostim.

Lepe, zasanjane teorije govorijo tudi o volilnem sistemu, ki omogoča kooperativno, neblokadno in evolutivno prehajanje iz manj uspešnega vodilnega lobija v vsaj verbalno boljšega, vendar pustimo to bivši FSPN.

Nekaj pa si velja zapomniti: stranke se po teoriji ocenjujejo na dva načina. Oba sta za stranke po svoje slaba, imata pa tudi prednosti. Po prvem načinu poteka retropektivna evaluacija, ki temelji na verbalnem memoriranju, video projeciranju in bibliotranskripciji. Drug način temelji na perspektivni evaluaciji, in je podoben šlogistični metodi klientelnih asociacij v starejših filmih.

Oba načina imata toliko pomanjkljivosti, da si ljudje zapomnijo le eksemplarje, ki predstavljajo posamezne stranke in jih kuvertirajo, če ti s svojimi inovativnimi procesi in dosežki ne porušijo fundamentalnih parametrov grobih kalkulacij posameznih subjektov markiranja volilnih listkov ali pa z debilizacijo svojih nastopov ne dosežejo averzije intelektualnega modula možganov preferiranih volilcev.

Države imajo za preprečevanje ekscesov, zmed in morebitne nasilnosti morebitnih novodobnih dolfetov različne varovalne oz. korektivne mehanizme. Referendum in metanje najbolj tečnih poslancev iz parlamenta sta zelo učinkoviti metodi, manj primerni pa zato bolj opevani pa sta multikulturalni, interdisciplinarni in strokovno specialistični – humano homosapijentistični pristop – baziran na različnih metodah in metodologijah razgovorov in pogajanj ter visoki zavesti, odgovornosti, visoki politični toleranci in podobnih oslarijo–socio izhodiščih.

Tudi vse vrste orožja in banane so omenjene v nekaterih primerih in za balkanski tip volitev.

SEDAJ PA VOLITVE MALO BOLJ PO SLOVENSKO

Voliti prihaja po mojih raziskavah iz **voleti**, kar je pomenilo v bivših bratskih logeh nekoga imeti zelo rad ali celo ljubiti ga. Volitve so bile torej v dobri stari Jugo-Sloveniji javno izražanje, da je nekdo množično ljubljen in zaželen. Ta nekdo je bil določen (v teh primerih sta bila na listah tudi po dva) ali se je določil sam. Na jugu so zadevo seveda obravnavali drugače

in so imeli **izbore**, kar je bliže osnovnemu pomenu, sistem pa je podoben. Zelo zagnan nacional slovenist T. J. je že zahteval, da se **volitve** preimenujejo v **ljubitve**. Pa bi ob primerkih ljubezni naroda do politikov potem morali na Slovenskem spremeniti izraz za ljubiti.

Po nekaterih podatkih lahko izvirajo volitve tudi iz besed **volja** (ljudstva) ali **vloviti**, ali pa celo iz obeh skupaj.

Druga, bolj »home made« teorija pravi, da izhajajo slovenske volitve iz znanega ukaza zgornjesaškega grofa V. J. L., slovenskemu domorodcu J. G.: Ti **vol iti** v parlament in zastopati naše interese. Ta sistem je zelo blizu obnašanja današnjim strankarskim senčnim grofom.

Slovenski narod torej mirno **voli** in naganja **vol iti** v skupščino, medtem ko drugi **volirajo** in **electionirajo** ter **izbirajo**.

KAKO SO ŽIVELI IN VOLILI NA OZEMLJU »NAŠE OSONČENE« V DAVNINI?

Na ozemlju, kjer imamo čast živeti danes, v urejeni in demokratični državi, ni bilo vedno tako ljubko kot danes.

V dobi divjaštva, ki je trajala do nekaj deset tisoč let nazaj, so se tu preganjale horde primitivnih hominidov, ki jih je bilo razpoznati po nizkem čelu in gorjačah v roki. V muzeju si lahko ogledate ostanke neandertaloprimivoslovenikusa. Za vodjo so zmeraj izvolili tistega, ki je imel največjo gorjačo. Volitve so ponovili takrat, ko je vodjo požrl jamski medved ali mu razbil lobanjo močnejši sovražnik. Če je bila po zmoti narave ali na drug način najmočnejša kaka babja grozulja, je bilo srečati tudi matriarhat, predhodnika amaconskega reda, ki se pa v naših krajih nikoli ni preveč uveljavil.

Sicer je bil red zelo ugoden za moške. Ženske so delale, moški pa so pazili, da jih pri tem ne bi kdo motil.

Malo kasneje, v starejšem paleolitiku so bile zelo v modi jame in v Jugoslaviji, ko smo ozemlja še enačili, smo kot svojega skupnega imenovalca na tem ozemlju priznavali krapinskega pračloveka. Sedaj je bolje, da si sami izmislimo ali pa res odkrijemo kakega kraškega praprimerka, da ne bodo Hrvati razglasili naše praozemlje Karantanije kot Krapinijo. Glede na navrtanost Krasa, bi bil to lahko center za Evropojamljane, nekakšno razplodišče Praevrope. V tej smeri je vlada že naročila nekatere študije pod naslovom: Praslovenija v centru Pramidleevrope.

Po preselitvi v jame je bil sistem za moške še bolj ugoden. Ženske so delale in še same so morale paziti nase, ko so se potikale okoli in iskale naravne dobrrote po Prasloveniji.

V mlajšem paleolitiku pa so se Praslovenikusi kar dobro ujabili na našem področju in ne rabimo več potvarjanja zgodovine. Najdišča v Potočki zijalki in v Betalovem spodmolu kažejo zelo primeren standard življenja. Pov-

prečna jamarska družina je takrat pojedla več mesa kot dandanašnja, vsaka pradama je imela po dve krzneni oblačili, pa tudi dedca, o katerih večina današnjih Slovenk lahko samo sanja. Takrat so se mnogo bolj voleli kot volili, saj je bilo v jamah dolgčas in mrzlo.

V mezolitiku ali srednji kameni dobi (ta se je končala pred okoli 5000 leti, ponekod v Sloveniji pa spet pojavila po letu 1990) se je pojavilo poleg lova še poljedelstvo, ki je po naravi svojega dela (podnevi obdelovanja, ponoči straženje polj), počasi zbežalo ljudi iz jam. Takrat so se začeli pojavljati tudi prvi zbori okoli lip, kjer so se pramodrijani čohali po glavi in proti nebu krilili, naj vendar že pade dež, ali pa v slamnatih kočah trepetali, da jih ne bi grom in strela v pečenko spremenila.

Ker je bilo že na voljo nekaj imovine, so se pojavili lumpi, ki so to lastnino prisvajali. Zato je bil prvi pogoj razvoj določenih razumskih in tehničnih sposobnosti. Prvih, da so ugotovili, da se delo ne spleča, in drugih, da so dobili tehnične možnosti za svoje posege. Ker so pri tem rabili enostavne metode (gole pesti, preprosto orožje ipd.) je bil to začetek obdobja barbarsstva. Številne oblike lahko zasledite še danes doma in pri sosedih, da o Bosni ne govorimo.

V tem obdobju so imeli že presežke blaga, pa tudi vojne ujetnike, prabogataše in družba se je razslojila. Volitve so postale zadeva močnih in nasilnih (le ti drugače niso mogli postati bogati). Ti so zavladali nad drugimi plemeni, pa tudi nad svojimi »svobodnimi« rojaki.

Kamena Slovenija je bila znana kot območje proste trgovine in pra off shore država. Vsak je naropal, kar je hotel, in tistemu, ki se je pustil.

Na prehodu iz kamene dobe v kovinsko se ni dogajalo nič posebnega, če izvzamemo pohod napredne skupine PraslAvoncev iz »lipe njihove« v PraslOvenijo. Ugnezdili so se med čaplje in štorclje na sedanjem Ljubljanskem barju in postali znani ljubljanski mostiščarji. Ko je nedaleč od sedanjega centra Ljubljane nastalo lepo koliščarsko soupravljanje, so na mestu sedanje skupščine delali škodo veliki (grosse) mamuti in druge podobne zverine. Volitve na kolih so potekale po plavalnih in veslalnih sposobnostih kandidatov, ni pa podatkov, da bi že takrat nesposobne nabotli na kol.

V svetovni zgodovini se kot izjemnost pojavlja na tem mestu med kameno in kovinsko dobo na ozemlju sedanje Slovenije še lesena doba. Ta v neka-

terih krajih traja še danes, npr. v Ribnici, v Bohinju pa so vidni sledovi bukove veje te dobe.

Kovinska Slovenija je začela z bakrom, ki ga je bilo razmeroma lahko obdelovati, kasneje pa prešla na bron. S tem se je povečalo bogastvo in želja po ropanju in kraji. V tem času so bogatejši odšli v bolj varne in na višinah skrite kraje, medtem ko so reveži ostali v kolibah po dolinah. Bolj kot volili so v tistih časih na svoj način molili. Plemena so se zelo dobro počutila v stalnih bojih in razvila se je vojna demokracija. Takšnega kovinskega razvoja Slovenija ni doživela potem dolga stoletja, dokler ni prišel na oblast ključavničar J. B. T. in tudi potem se je zgodba razvila podobno. Tudi mrličje so v obeh sistemih kremirali pogosteje kot pokopavali v enem kosu.

V bronasti dobi se je zelo razvila živinoreja, pojavili so se tudi konji in gajli so razne žitarice. Za Slovence je zelo pomembno, da so naši bronasti predniki vizionarsko izmerili geometrično središče Slovenije v Vačah in tam zakopali veliko situlo. Izdelali so jo v bližnji topilnici in kovačnici.

Bogastvo dela naroda se je večalo, vojna nevarnost tudi, in nastala je rodovna aristokracija. Ta je prevzela prevlado v družbi in si med ujetniki, pa tudi med revnejšimi in politično nervoznejšimi domorodci, izbrala prve sužnje. O vseh odločitvah so sklepali na zborih svobodnega ljudstva. Da so bile to različne ilirske vrste, ni treba posebej poudarjati. Razni Noriki, Latobiki, Karni, Histri, Japodi in še drugi so plemenili na našem ozemlju ter se kasneje tudi spajdašili s Kelti.

V mlajši železni dobi so bili najbolj tipični za naše kraje tuji vplivi. Le ti so bili posledica trgovanja in tujega osvajanja. Z juga so vplivali Makedonci in preko njih Grki, iz Podonavja in iz Italije pa Kelti. Južni kraji so bili takrat bolj razviti kot severni. Resnici na ljubo pa preveč kulturne ekspedicije niso niti prišle za daljši čas na slovensko ozemlje. So jim Pranotranjci že posvetili. Za volitve takrat ni bilo preveč časa, saj se je trgovalo in bojevalo. Močnejši so bili bogatejši in obratno.

Zaradi vseh teh razlogov so naši praprebivalci dočakali Rimljane razmeroma bogati in kulturno revni. Rimljani so tako ali drugače šarili po našem ozemlju nekaj sto let, vendar se ilirsko-keltska plemena niso dala. Pa so jim Rimljani organizirali stranke, sprožili državljansko vojno in jih v začetku našega štetja podjarmili.

Rimljani so slovensko pokrajino razdelili na **Norik**, del pa so pustili provinci **Panoniji**. Sem je štela tudi Emona (sedaj Ljubljana), Pramariبور pa je bil v Noriku. V novih delitvah sil na Balkanu utegne Maribor to izkoristiti in se rešiti Ljubljane, ki bo tako postala drugo hrvaško mesto po velikosti, kot Ljubljana – bili grad. Rimljani so rabili za odvažanje dobrot ter prevažanje vojska na našem ozemlju utrdbe in dobre ceste. Utrdbe so na srečo kasneje obnovili, cest pa na žalost še ne. Rimski minister za promet V. Cestarius ima torej zelo slabe naslednike v sedanji vladi.

Norik je spadal med redke cesarske province, kjer je moral cesar z vojsko stalno delati red, medtem ko so bile druge province bolj normalne, imenovane tudi senatorske. V mestih so volili mestne senate, imeli pa so tudi pokrajinske senate. Ljudje so morali državi plačevati krepke davke, izvažali pa so vse, kar je šlo bogatim Rimljanom v slast. Drugo so lahko použili in oblekli sami. V tem času je bilo tržišče zelo odprto, nastajala je konkurenca in privatna iniciativa. Reveži so se pridružili sužnjem kot poceni delovna sila in po starih virih organizirali prvo prakomunistično partijo, ki je bila še globoko v ilegali. Organizirani so bili številni upori, vendar je cesar Dioklecijan v III. stoletju naredil red in uvedel neomajni cesarski sistem – podoben današnjemu predsedniškemu v »lipi njihovi«.

Naredil pa je podobno napako kot naši po vojni. V vojsko so vzeli barbаре, ki pa so se jim kmalu povzpeli na glavo in v sodelovanju s takratno sodrgo povzročili propad in delitev države, na zahodno in vzhodno. Takrat rimske, vmes jugoslovanske in v prihodnje...?

Kršćanstvo se je z Rimljani širilo tudi v naše kraje, vendar pa lokal-prostakov, razen zlatih okraskov in žegnanih krač, ni preveč zanimalo. Tudi na volitve so le ti redko hodili, saj so zadeve raje reševali z orožjem kot z besedičenjem.

Ko se je Rim ukvarjal z okulturjenjem naših prednikov, so se ti raje spogledovali z različnimi nomadsko – barbarskimi plemeni, ki so na poti iz Azije iskali zemljo za obdelavo, ali še boljše kašče, v katerih so bili že pridelki. Rimljani so se zaradi nuje povezovali raje z germanskimi plemeni in to zvezo razmeroma neuspešno zaključili po presekanju osi Rim–Berlin pred petdesetimi leti.

Zanimivo vlogo so igrali Huni, ki so bili takrat, tako kot sedaj Madžarska, pomemben člen v usmerjanju vzhoda in zahoda ter pogajanjih med njimi. Na sedanje ozemlje so prišli nekaj sto let pred Slovani in se dobro usidrili

ob Balotonu. Ko jim je zmanjkalo zalog hrane in drugega reprodukcijskega materiala so plenili po naših krajih in marsikaj tudi porušili. To so počeli kasneje v zgodovini še mnogokrat, tako da lahko pričakujemo od Madžarske tudi kakšne reparacije.

Narod si je prav opomogel, ko so zavladali Ostrogoti v začetku šestega stoletja. Štirideset let je trajal ta mir, ko so uboge Gote premagali Bizantinci in se takrat prvič zalezli v naše kraje. Videti je, da jim je bilo zelo všeč, saj so tako ali drugače šarili po »naši osončeni« do pred dvema letoma.

Počitek ni trajal dolgo, ker s(m)o se že bližali Slovani. Sto let so trajali boji za to, kar imamo. Zgodbe o tem, kaj smo, so zelo različne in povzročajo še dandanes velike težave in prepire. Eni trdijo, da so bili tu že pred nami Veneti (sedaj menda združeni v strankah desnice) in da so pritepenci (sedaj pripadniki levih in njim podobnih), prišli izza Karpatov. Po drugih pa je bilo Veneti ime staroselcev za Slovane. Omenjeno teorijo podpira tudi dejstvo, da obe skupini govorita različen jezik in da je bila za stare Slovane značilna komunistična ureditev. Bilo je tudi precej poglavarjev, ki so se med seboj sprli in tudi drug drugega često prevarali. Iz komunizma so med vojnami prešli k vojaški demokraciji.

Pri tem so jim veliko pomagali tudi Obri, ki so jih urili za boj proti Bizancu. Ko pa je bil Bizanc premagan, so se usmerili proti Slovanom. Vendar pa so po dolgoletnem sodelovanju, prerekanju in bojevanju s Slovani Obri obupali in se samoupravno razpustili.

Slovani so v šestem stoletju zavzeli veliko ozemlje današnje Italije, Avstrije in tudi Nemčije, pri čemer so v obmejnih področjih naredili napako, da so se naselili v vaseh, v mestih pa so pustili domačine. To se jim je maščevalo, saj so jim Nemci do 15. stoletja pobrali nazaj kar polovico ozemlja. Kasneje pa še nekaj več.

Alpski Slovani (in ne brdski Hrvatje) so dobro izkoristili prednosti ozemlja in okoli 150.000 jih je tiste čase združevalo delo in prosti čas na širšem območju današnje Slovenije. Slovanska kneževina Karantanija je z večjim ali manjšim uspehom obstajala kar nekaj stoletij, konec 9. stoletja pa je začelo prevladovati ime Sloveni. Ne smemo pozabiti, da so jedro prvotne Karantanije tvorila češka in moravska plemena, ki so se pod vodstvom Sama uprla Obrom. Slovenci smo bili samo zahodno krilo tega sistema, ki pa je nato ohranilo samostojnost ter ime, Karantanija in na Krnskem gradu

na Gosposvetskem polju postavilo center delovanja. Zadeva je propadla v 13. stoletju.

Slovani so kmalu po prihodu na sedanje ozemlje organizirali občine, ki jih je bilo toliko kot vasi in približno pol manj, kot jih bo leta dvatisoč, če bomo finančno zdržali. Na začetku je bilo vse skupno, kasneje pa so se šli lastninjenje in ločevanje na različno bogate sloje. Začela se je razredna družba, ki je kasneje dala praktično podlago g. K. M. za njegove genialne poskuse na milijonih ljudi, pretežno slovanskega in kitajskega porekla.

V 11. stoletju so Nemci že prevzeli nadzor nad Karantanci, ki so imeli preveč dela sami s seboj, pa so pozabili na sosede. V naših logeh so prevladali Germani, medtem ko se se hrvaška plemena odločila za Bizanc. (Kako se zgodovina ponavlja!)

V Karantaniji so bili ljudje kar svobodni in so lahko volili svoje predstavnike – prvake, principes oz. primores imenovane. Pod Nemci pa so volili na skrivaj in to tiste, ki so se jih upali predstavljati na pogajanjih z Nemci. Potem so jih pa kot izdajalce ožigosali.

Najvišja je bila funkcija kneza. Ta je bila v Karantaniji sicer dedna, vendar so naredili vse, da bi bilo videti, kot da je knez v resnici od predstavnikov ljudstva voljen. V začetku so volili predstavniki ljudstva, kasneje pa domači in nemški fevdalci, ki so se našemili v kmečke obleke in si nadeli ime kosezi – neke vrste kmeti. Leta 1443 je Frederik III. prepovedal ta za Slovence sramotni in za Nemce hecni običaj, ko so se Slovenci plazili pred nemškimi »slovenskimi« vojvodi. Takšno klanjanje so nato nekateri primerki Slovencev v kasnejših stoletjih spet obudili, zadnje dve leti pa se je tovrstno klečeplazenje eksponencialno povečalo.

Prvi slovenski prestol so pred nami zagradili Avstrijci, na zadnjega pa se bodo kmalu usedli. Vmes pa s(m)o naredili vse, da se bi – bo to zgodilo.

Takratno in tokratno klečeplazenje je zelo povezano z vmešavanjem tujcev v državne zadeve in pokristjanjevanjem slovenskega naroda. Osnovni namen pokristjanjenja okoli leta 750 je bil povezovanje in podrejanje Karantanije Frankovski državi ter presekati Evropo na pol. Vse to je povzročilo hude upore svobodnega poganskega prebivalstva, nakar so domači izdajalci poklicali na pomoč svoje črne sobrate nemške krvi, da so naredili red – in ga seveda potem tudi vnaprej vzdrževali. To sicer današnji krščanski ideologi smatrajo kot srečo in možnost, da smo se pred morilskimi križar-

skimi tolpmami kot narod ohranili in to prodajajo kot velik prispevek svoje vere in pripadnosti slovenskemu narodu. Gre pa seveda za veliko izdajo in klečeplazništvo. Karantanski narod in njegova kultura je s tem prišla pod tuj vpliv in dobila status manjvrednega.

Knez Kocelj je koncem 9. stoletja še uspeval ohraniti nekaj samostojnosti, nato pa je zavladelo tisočletno podrejenstvo.

V 10. stoletju se je za kratek čas pojavila Velika Karantanija, ki pa je kmalu razpadla in pojavile so se nove tvorbe, ki so razbile skupno slovensko ozemlje.

Sredi 12. stoletja je bilo že zaznati Kranjsko, Štajersko, Koroško in tudi Istro. Nad slovensko zemljo so zagospodovali tuje, predvsem nemške rodbine.

Okoli leta 1000 so naši predniki zlili svojo tugo v tako imenovane Brižinske spomenike.

V drugi polovici 13. stoletja je Slovence za krajši čas združil češki kralj Otokar. Ta je obljubljal red, mir in gospodarsko blaginjo. Naroda nihče ni vprašal, če to hoče, pač pa slovansko vodstvo ni bilo všeč Habsburžanom, ki so češkega kralja leta 1278 ubili in spet postavili zadeve na pravo mesto. Sistematično so nato zavzemali ozemlje proti jugu in sredi 14. stoletja je bila Avstrija že na morju.

V 14. stoletju je bil na našem ozemlju hvalevreden poskus oživitve domače države, ki so ga pričeli svobodni gospodje Žovneški v Savinjski dolini. Z veliko zvitostjo in tudi malo sreče, so si pridobili celjski grofi kar veliko posest, Herman II. pa je uspešno vodil ta projekt. Povezal se je s poljskimi in bosanskimi rodbinami ter Luksemburžani. Le ti so jim odprli pot do državnih knezov. Habsburžani se niso dali in začele so se bitke, kjer je slovenski živelj veliko pretrpel. Konec Celjanov se je začel s pogodbo s Habsburžani, da bo dobil nasledstvo zadnji moški potomec ene ali druge rodbine. In takrat že zasledimo vmešavanje Beograda, kjer so leta 1456 zadnjega potomca celjskih grofov ročno ubili in s tem odprli ponovno pot nemški prevladi.

Vendar miru ni bilo, saj so se nasledniki stalno borili za prevlado, napadati so začeli tudi Turki, pa tudi nezadovoljni kmetje so se dvigali k uporom. Končno je za nekaj časa naredil mir ogrski kralj Matija Korvin, ki je ob

koncu 15. stoletja pridružil našo domovino svoji kraljevini. Naši ljudje so si ga očitno tako dobro zapomnili, da bi ga kar posvojili in spletli bajke o tem, kako se bo nekoč prebudil in osvobodil Slovence – kot kralj Matjaž seveda.

Vendar pa so Habsburžani uspeli zadeve umiriti in se v 16. stoletju razširiti na praktično vse pokrajine, kjer so živeli Slovenci, razen Beneške Slovenije ter okolice Kopra in Pirana. Tam so do konca 18. stoletja uživali blagor Benečanov in jih preskrbovali z lesom. Oskubljen Kras nas na to dobrotništvo spominja še danes.

Habsburžani so zasedeno ozemlje germanizirali od severa navzdol, vendar so se uspeli Slovenci obdržati predvsem zato, ker so bili v tem delu razmeroma močno naseljeni, ker so jih rabili za delo in ker se niso hoteli pretirano učiti tujih jezikov. V nastajajočih mestih je bila situacija bolj kritična, saj so tvorili višji sloj tujci, ki so se jim domači velikaši kmalu priklo-nili. Na srečo pa je večina Slovencev, tako kot sedaj, živela na kmetih in ni bila dovolj osveščena.

Priseljenci na kmečka področja so se v glavnem asimilirali, iz mest in iz Kočevja, ker jim je bilo očitno najbolj všeč, pa so jih počasi ali pa tudi po hitrem postopku naši nagnali. Očitno pa ne vseh, ker si nekateri celo prizadevajo pridobiti status manjšine. Malo pozno, vendar očitno iz srca. Še bo hec.

Politična in upravna ureditev je bila nekaj stoletij zelo enostavna. Zemljiški gospod nekega področja je bil podrejen knezu, zbori fevdalcev in plemiški sodni zbori pa so odločali o vsem. Narod je samo delal in se vojskoval, kot je bilo pač zapovedano.

16. in 17. stoletje je minilo v znamenju kmečkih uporov ter prepiranj in pobijanj za zdravo vero med reformatorji in protireformatorji. Slovenski narod so vse te zadeve ozavestile in spravile pokonci, saj je bil v prepirih vedno močan.

V tem času so po Evropi stalno strašili Turki in nam zelo pomagali pri samobitnosti, tako kot še pred dvema letoma. Zahod je rabil ščit pred roparji z vzhoda, pa nas je podpiral. Marija Terezija in Jožef II. sta bila kar primerna podpornika slovenske samobitnosti, saj sta uvedla pravni red in predvsem nižje šolstvo v slovenskem jeziku, potem ko se je pokazalo, da med slovensko mladežjo ni uspeha v nemškem. Avstrijska družba je bila

monarhična, vendar zastarela fevdalna, kar je tudi zelo ugodno vplivalo na kmečko miselnost slovenskih ljudi. Slovenski intelektualci pa so ta čas itak iskali duhovnega zadovoljstva v tujini in se občasno hodili domov zjokat nad ljubimi Slovenci.

Razsvetljenstvo in druge novodobne pogruntavščine na Slovence niso kaj hudo vplivale (na večino na žalost še do danes ne), predvsem ženske pa je razveselilo, ko so okoli leta 1740 prepovedali sežigati čarovnice. Meč je bil dvorezen in danes se je tovrstna nadloga dodobra razmnožila na Slovenskem, kar vam bo pritrnil vsak pravi možki.

V začetku 19. stoletja je obisk Napoleona in njegovih korenjakov zelo popestril turobno življenje domorodcev in posebej domorodk in pustil v naših krajih precej potomcev svobodnjaškega naroda, ki so kasneje razgibali slovensko (ne)kulturno sceno. Francozi so dali precej na svobodo, vlogo ljudstva ipd. nevarne zadeve, pa so Avstrijci kmalu spet naredili red.

Takšen red, da so ljudje jokali (pa ne od sreče), ko je leta 1918 nastala država Srbov, Hrvatov in Slovencev – znamenita SHS.

O tem vemo veliko in bi marsikaj čimprej radi pozabili, zato samo spomin, kako se je takrat volilo.

Predpredvojne volitve so bile v Sloveniji takšne kot v v vsej Jugoslaviji, te pa podobne kot po svetu, le da so koga prepričali ali celo odstranili z mečem, kroglo in podobnimi učinkovinami.

Stanje je bilo takšno, kot je v normalnih državah, kjer je politično življenje nepretrgana politična kampanja, ki se vsakih nekaj let zaključi z volitvami. S pomočjo matematičnih operacij, ki temeljijo na %, geometriji, aritmetiki in numeriki, razdelijo sedeže med stranke, nato pa teče predstava do naslednjih volitev, če ni prej odstopov ali odstavitev.

Delavstvu pa to ni bilo všeč in pod združeno internacionalo je sklenilo prevzeti oblast. Zelo je šlo na roko zadevi nemško nacionalistično gibanje v štirideset letih in veliki A. H., ki je omogočil poleg osvoboditve narodov tudi zmago zatiranih, delavcev in nekaterih revnejših kmetov. In tako se je začelo. Veliki eksperiment, ki je od leta 1917 pretresal svet in nekatere tudi dobro otresel – dostojanstva, blaginje in tudi življenja.

Ker se je naša zgodovina najprej začela leta 1945 in nato ponovno 1990, si poglejmo, kako je bilo takrat.

KAKŠNE SO BILE VOLITVE

takrat, ko so nas rdeči nategovali na svoje kopito?

Po vojni je nova Jugoslavija uvedla nov način volitev. Nasprotnike so v veliki meri fizično odstranili med vojno ali kmalu po njej, tistim, ki jih ni bilo mogoče legalno spraviti pod rušo ali v keho, so odvzeli volilno pravico, morebitnim ostalim pa so poslušali pristanek kroglice. Proces poteka danes na območju bivše Jugoslavije zelo podobno tudi danes, samo da namesto kroglic rabijo krogle.

Od prvih volitev, ko je zmagalo ljudstvo, pa nekaj volitev naprej je bil uveden sistem, ko je ljudstvo vsakih nekaj let z množičnim prihodom na volišča potrdilo vnaprej predlagano strukturo. Vmes so politizirali drugi. Narod pa je gradil domovino in jo tudi izgradil. Sedaj pa narod v skladu s sodobnimi načeli politizira, domovina pa propada.

Tri desetletja po vojni je predstavniški sistem začel zamirati, saj smo imeli samo enega pravega predstavnika, za katerim smo hodili, lazili, korakali in peli: družje Tito mi ti se kunemo. Vsak od nas je postajal delegat, član neposrednega sistema odločanja, ki je obenem amatersko spolitiziral državo, a profesionalno zbanaliziral ter sprožal razlike le ob neposrednih problemih, medtem ko je generalno opcijo postavil **on s svojimi**.

Družba, država, politika, delo itd. niso bile več ločene: **vsak je govoril, kar je hotel, delal, kolikor je hotel in delil, kolikor je bilo mogoče**. Vsi so bili zraven pri dobrih odločitvah, za vse napake smo psovali **njega**.

Volitve so se sprevrgle v izbor statistično pravilno oblikovanih list naših sodržavljanov, volili smo abstraktno strukturo s konkretnimi imeni in marginalnimi kompetencami. Po državi so se sestajale horde delegacij z vedno novimi **delegati**, ki so jim uradniki vedno znova razlagali, za kaj gre in ti vedno znova, kaj hoče njihova baza. Najbolj sitne delegate se je lahko tudi zamenjalo oz. razbremenilo hoje na nekatere seje. Tisti delegati, ki so se pojavljali večkrat, so že postajali **delegati – poslanci** in so imeli seveda vse reference, nekateri pa tudi trdne volje do česa takšnega. **Bili so, skratka, naši oz. njihovi**.

Medtem ko je narod veslal po morju sreče in žalosti ter se prebijal iz vala v val ter iz meseca v mesec, pa so na vrhu krepili oblast, saj je bilo treba vse skupaj koordinirati in usmerjati. Pojavili so se pašaluki, komune, banovine in banovinice, neodvisne krajinne, republike, krajevne uprave, ipd., v slovenskem delu Jugoslavije pa tudi razcepljenje ljudskih množic po vzoru zahodnih demokracij.

Prejšnje volitve so torej posledica procesa zmot in dobrot prejšnjega sistema in istih ljudi, pri čemer pa so prednjačili tisti, ki kljub temu, da je v delegatskem sistemu vsak lahko bil voljen in izvoljen, niso prišli zraven. Zakaj, je danes jasno že vsakemu normalnemu državljanu in ne le tistim, ki so jih včasih zatirali. No, vse skupaj le ni tako enostavno. Velik interes so imeli tudi tisti, ki se prej pri enem koritu niso prerinili dovolj blizu, pa jim je sedaj geslo: **za pšenico dovolj je le eno sito, a za vsako svinjo posebno korito**, prišlo zelo prav. In od tu stavek: kako so nas rdeči nategnili na svoje kopito.

KAKŠNE SO BILE VOLITVE 1990

(Ali: Kako so nas rdeči nategnili na svoje obnovljeno kopito!)

***Kdor hodi za muho, pride do dreka
Slovenski narod ni krvav samo pod kožo
Evropa zdaj, Slovenija jutri***

Predvojne volitve leta 1990 so orgazmirale slovenski narod najprej v ljudski zmagi poliglota iz knapovskega rajona, nad lovцем, ki je imel to smolo, da je zadel v **Afriki** nekaj slonov, pa je to prišlo na ušesa pristašem gospe E. M. Pa se je tudi prvo imenovani zmagovalec kar hitro vključil v jugo in nevrščene vrhove in kontinuiteta je bila zagotovljena. Zgodba pa se je ponovila tudi dve leti kasneje.

S kasnejšimi akcijami se je partija kar proslavila, čeprav je bilo tudi precej zamer, zakaj je zapustila zvezni partijski kongres in nam tako odvzela tržišče – sedaj namreč v tej smeri pripravljajo raziskavo in obtožbo narodnjaki, radikalci in prostotržniki. Tisti, ki so ob odhodu iz dvorane jokali, bodo to gotovo vnovčili. Podpise interesentov zbira tovariška gospa S. L.

Narodne volitve so potrdile misel naroda in strategijo rdečih. Pogled na predsedstvo je bil prav ljubek. Da se kaj takega ne bi več ponovilo, so kmalu dosegli, da bo na bodočih volitvah le predsednik brez predsedstva.

Po odločnem odstopu rdečih (in programiranemu razbežanju levega in desnega krila v novo zavetje) je narod triumfalno izvolil s 54% DEMOS, rdeči pa so nato še bolj triumfalno ugotovili, da jih toliko še nikoli ni bilo na vodstvenih položajih. Črno krilo je žalostno gledalo okoli sebe in govorilo o božji nemilosti, kler pa se je pričel, skupaj s po pravici zafrustriranimi svobodnjaki, ozirati po pomoči med somišljeniki v tujini. Črne tuje in bele polnaše variante so oživele. Tudi ljudje so pred TV začudeno zijali v svoje na skupščinah in se tudi malo oddahnili. Saj veste, naš narod ni za hujske spremembe. Pogled na Božička in njegovo ekipo je bil pravi balzam za slovensko dušo, ob nastopih nekaterih so tudi jokali, ob drugih smejali, pa tudi bentili.

Čast izjemam, vendar, kdor prej ni mogel, je tudi zdaj jasno pokazal zakaj.

Ko je padel desni del povojne vlade in so se skupščinski kmetje spravili nazaj na njive, se je zadeva skoraj popolnoma normalizirala. Ni bila dosti slabša kot prej. In tako gremo v nove volitve. Spet bomo zmagali. O tem so prepričani vsi.

KAKO SO RDEČI NORO SESTOPILI Z OBLASTI

Zveza komunistov (partija, rdeča nevarnost, rdeči prostožidarji ipd.) se je pred volitvami pred ponovno osvoboditvijo Slovenije v letu 1990 odločila, da sestopi z oblasti. In to v trenutku, ko so vsi rinili na oblast. To je bila oslarija brez primere, obenem pa tudi podlo dejanje, ki je zapacalo večino drugih strank (*Ena garjava ovca okuži vso čredo*), razen krščanske, ki je seveda kot edina »čista« takoj prilezla na oblast in brez ustreznih priprav, odigrala tretje kategoriško partijo.

Iz vsakega lesa, ni mogoče izrezati boga

Takih primerov je v zgodovini seveda zelo malo, ampak pri nas je v navadi, da številne zadeve, ki se že prej ponesrečijo v svetu, zelo radi preverimo. Morda pa tam niso bili dovolj temeljiti, kaj se ve. Čeprav pa je tudi res, da nas ljudska modrost uči:

Kadar je buča zrela, jo moramo svinjam podložiti

Sestop komunistov, ki so se v večini takoj infiltrirali v druge opcije, preostalo jedro pa je začelo jurišati na oblast (ki jo je maloprej zapustilo) pod drugim imenom je bil kar preveč uspešen. Večini v Sloveniji pa je to, na grozo »novih«, kar godilo.

Prej sem začel razpletati o sestopu rdečih in o vzponu mavrice, ki se je razvila ob tem tušu in polivanju in jo je omogočilo lomljenje in disperzija čustev, svetlobe in misli. En konec je segal v zgodbo, ki so jo želeli vsi pozabiti in drug konec v reko, ki je tekla v prihodnost, pa vendar je ni in ni bilo videti. Ko si se ji skoraj približal, je že ni bilo več. Fatamorgana, princip nedoločenosti, orbitalnosti in spina je začel delovati. To zadnje, kvantno število, je bilo še največja konstanta, začelo pa se je skakanje po orbitalah.

Imaginarnost sedanjosti, svetlost prihodnosti in up, da bo morda res bolje. Začelo se je spominjanje in opominjanje na znano geslo: **Le da ni vojne**. Desni so takrat zagrešili prvo veliko in zgodovinsko napako.

Prvič so političnim in siceršnjim vernikom obljubili boljše življenje že na tem svetu.

Kdaj je še vrba grozdje rodila?

In naj zaključim: **kot so rdeči noro sestopili z oblasti, so se črni naivno povzpeli nanjo**. Le za kratek čas seveda. In panika ter zmeda sta zavladali v dva tisoč let starem črnem carstvu. Očitno pa so se že pobrali, saj obljublajo, da bodo vrnilo Sloveniji dušo, srce in nasmeh – To, kar so ji v glavnem tudi sami odvzeli.

**Nove volitve bodo deželo popeljale v neizprosne
strankarske bitke s končnim porazom ljudstva.**

Zato se pripravimo:

Stranke na bitke

Voditelji na nove položaje

Narod na vojno in pobeg

Ljudstvo na borbene položaje

Na srečo bodo strankam ostali vsaj begunci!

Veliko bab(n)ic, kilavo dete

**A o tem bomo raje razmišljali po volitvah: sedaj je čas za boj in pripravo
volilnih programov.**

**Kandidat ali stranka brez programa, nista »težka« niti
grama**

OKVIRNA ZASNOVA PROGRAMA POVPREČNE SLOVENSKE STRANKE

V Sloveniji ima lahko uspeh le povprečna slovenska stranka, vendar se bodo posamezniki – potomci Butalcev – tokrat težko zrinili skozi volilno rešeto. Povprečna slovenska stranka in tudi sodobni Tepanjčan pa morata vedeti, da imata opravka z zelo žalostnim duhovnim, vrednostnim in uporabnostnim stanjem naroda in njegovimi velikimi materialnimi željami ter sposobnostjo »šinfanja«.

Prej omenjene »kapacitete« naroda je mogoče opremiti s podatkom, da preko 60% volilcev sploh ne zna dobro prebrati malo bolj zahtevnega teksta, če pa že prepozna besedišče in pravilno razume številke, gotovo tega ne zna dobro povezati in še manj uporabiti. Obenem pa to ljudstvo zelo dobro sliši in to le tisto, kar hoče. Opravka imate torej s funkcionalno nepismenim narodom, ki je povečini rangiran v nižji sloj (po mednarodni lestvici) in tudi precej manj izobražen, kot v resnih državah. Zato vam velja zelo pomemben napotek: če želite to »rajo« dobiti podse, nikaner ne globokoumite v Sobotnih prilogah ali Razgledih, ampak raje veliko govorite: v skupščini, po sejmih, na TV, kamor vas pač pripustijo. **Beseda ni konj.** Če ne verjamete, kar poglejte, kako to nekaterim, ki do sedaj niso napisali več kot podloge za tekst prospekta za ropotala, to uspeva.

Seveda lahko k tistim 60% funkcionalno nepismenim prištejete še 30% volilcev, ki so funkcionalno leni in zaposleni in ne berejo v časopisih vsakršnega globokoumja, pa še nekaj % tistih, ki bi brali (so brezposelni in imajo čas), pa nimajo denarja za časopis. Za to zadnjo populacijo priporočam Dnevnik, ki lepi svoj časopis na Kopitarjevi.

Zato dajem v tem delu velik poudarek na osnovne elemente programov strank in to na način, ki ga bo lahko zapopadla večina ljudstva. Če ste stranka, ki vas zanimajo bolj intelektualni volilci, potem te strani kar preskočite – obenem pa se poslovite od volilcev.

Vsak dober program slovenske stranke mora vsebovati naslednje elemente:

Rodna gruda

Rodni kraj

Moja lepa domovina – dežela lepih, pametnih in bogatih ljudi

Oj Triglav, moj dom

Ne vrag, le sosed bo mejak

Kadar bom na rajžo šel

Brez dela ni jela

(Ker Slovenci niso bili preveč za učenje, so morali v preteklosti bolj delati, v bodoče pa tako neuki ne bodo imeli kaj! Zato lahko naprednejše stranke pritaknete še malo izobraževanja).

Mila mati jočejo

Poštenost in krepost

Naša deca, naš up

Sem slovenskega naroda sin

Pijmo ga pijmo, dokler živimo

Lahko dodate še kaj specifičnega, vendar vse raziskave, projekt Slovenija 2001, slavnega slovenskega vseveda E. M. P. in šlog program znane slovenske ciganke B. V. kažejo, da imam generalno prav.

Med pomembnimi dodatki je seveda tisti, v katerem boste sesuli, razgalili, potolkli, razvrednotili ipd. delo drugih strank. Tu so močna nekatera gorenjska plemena saj je celo ameriški predsednik poslal na specializacijo nekaj svojih mrhovinarjev. Če Amerikanci »namakajo« svoje državljane, ki so šli kdaj pa kdaj v Rusijo, lahko vi dokončno potunkate vse, ki so se pajdašili in bratili v preteklosti s Srbi, Črnogorci ipd. Nikoli se ne ve, kaj so počeli tam doli in kaj nam bodo še napletli, če se obrne. Bistveno je namreč, da bo nad blatno pokrajino, v kateri bodo ležali ponižani tekmeči, zasijala **vaša zvezda** in kazala pot v svetlo prihodnost, za katero Slovenci znova in znova blodimo že stoletja. (Pa bomo gotovo nasledili še tokrat).

Vse raziskave tudi kažejo, da brez dobre pesmi ali himne ne boste uspeli, zato tudi prispevam nekaj predlogov, ki jih lahko brez odškodnine prede-late, samo potem me ne omenjajte kot avtorja.

Sedaj pa po vrsti in zdravi pameti. Za nekatera poglavja Vam lahko dam nekaj napotkov, da ne boste po nepotrebnem obremenjevali svojih kapacitet z izumljanjem modrosti naših prednikov.

RODNA GRUDA

Nekateri osnovni pregovori pokažejo, kako je doma sicer kar težko, vendar najboljše:

Bolja je domača gruda, ko na tujem zlata ruda

Ker pa se v to očitno pri nas nikoli ni preveč verjelo, so pracionalisti izumili nekatere očitalne izreke, ki jih tudi danes lahko zelo koristno uporabite:

*Kdor matere zemlje ne časti, ta nje sadu vreden ni
Nihče ne ljubi domovine, ker je velika, temveč, ker je
njegova
Kdor ne ljubi domovine, v hladno tujino rine
Tužen oni, ki hodi s svojimi nogami, a s tujim razumom
po svetu*

Vendar so že takrat vedeli:

Na vsem svetu vse dobiš

Racionalno razmišljujoči so poskušali tudi z motiviranjem, s ciljem ljudi zadržati doma:

*Grunt ima korenine do pekla
Dosti sena, dosti gnoja
Dokler drevo cveti, rodi
Drevo se na drevo naslanja, človek na človeka*

In se obenem tolažili:

Vsi smo pod enim nebom

Kljub temu pa so po primeru: *Emigrant domorodcu Slovenec*, naši že zdavnaj izumili za vse, ki so kljub temu rinili ven, nekaj ostrih:

*Tuja vrata si je na hrbet obesil
Tuja zemlja človeka ubija
Tuje peče
Tuje peči so mrzle
Tuji koti so ozki, tuje klopi so mrzle
Um za morjem, smrt za vratom*

In čisto ob koncu dodali še zadnjo možnost:

Zemlja nam odvzame vse nadloge.

To zadnjo so krepko zapopadli tudi zdravniki in njihovi politiki – vedno, ko niso znali ali, ko je zmanjkalo denarja.

Najlepše pa boste ljubezen do rodne grude izpričali, če boste pripeljali s seboj ljubek zborček odraslih najstnic, ki bo iz srca zapel Zdravljico in se bo poleg neba in očes zamokril še kaj. Pa tudi s kakšno drugo pesmico Vam lahko pomaga napolniti govorance.

RODNI KRAJ

(podatke najdete na krajevnem uradu in v pesmih lokal oberkrainerjev)

Po nekaterih podatkih ima Slovenija okoli 7235 najlepših krajev na svetu, saj so tako označena vsa mesta, vasi, zaselki, postaje, kante za smeti in druga mesta, kjer so zagledali luč neba naši državljani.

Zato bodite previdni, ljudje so občutljivi, glejte raje domovinsko in v skrajnem primeru regionalno.

MOJA LEPA DOMOVINA – DEŽELA LEPIH, PAMETNIH IN BOGATIH LJUDI

Tudi naša domovina je najlepša na svetu, saj je zbir najlepših krajev na svetu. To ne pozabite nikdar poudariti, čeprav morda ni čisto res, ker jih veliko gleda televizijo. Vendar pa bodo s tem dejstvom pomirjeni, če jim razložite, da ***na tako majhnem koncu zemlje kot je Slovenija, skoraj ne najdete tako različnih vrst pokrajine in podnebja, jezikov in ne(kulture).***

Ljudje radi slišijo, da so lepi, da so bogati rajši občutijo in da so neumni zelo redki priznajo. Vendar s tem ne pretiravajte, saj boste med kandidati

našli tudi take, da bi se jih ustrašil Frankestein in tako zabite kot pilote na barjanskih tleh.

Z bogastvom ni preveč dobro opletati, posebno duševnega imajo naši ljudje že preveč v ušesih, raje bi kaj konkretnega. Vendar pa jim zanesljivo morate ponuditi v vaših programih opcijo: ***Postali boste še lepši, bogatejši in umnejši.***

Generalno bo vaš uspeh večji, če se boste v govoru čimvečkrat poklonili domovini.

OJ TRIGLAV, MOJ DOM

Vsaj petkrat med govorom se morate spomniti našega očaka in se zamaknjeno zazreti proti njemu – proti severu je! Pazite, da vas ne najdejo, da še niste bili na Triglavu ali da ste med potjo nanj prekleli vse, ki so vas nagnali na to pot. Vaše pretiravanje o domu in Triglavu lahko koga navede tudi na misel, da ste neke vrste slovenski Jeti.

NE VRAG, LE SOSED BO MEJAK

Slovenci smo znani kot zelo prepirljiv narod, kar se kaže tudi v tem, da niti pri nas ni nihče zelo dolgo zdržal, kot tudi v tem, da so se tudi sosednje države nekajkrat zamenjale. Tako imamo med sosedi tamponske slovenske cone Benečijo, Koroško, pa carinarnice, Alpe, Gorjance, Kolpo, morje, Istrane, španske jezdece in podobne prepreke.

Pa nič zato. Ko je Prešeren pisal svoj znameniti verz, je verjel, da si bomo Slovani sami izbirali sosede. Gre seveda za razmišljanje z makropozicije. Strel je bil zgrešen, saj si večina bivših Zakarpatčanov sedaj išče zatočišče po velikanskem bivšem rdečem teritoriju. S stališča slovenskega mikrosistema in glede na svoje izkušnje, pa tudi on ni verjel v te besede. Saj si že doma povprečni Slovenec nakoplje hudiča na glavo, kaj šele pri sosedu.

Toda ta verz (ne vrag, le sosled bo mejak) obdržite v svojem programu in ga priredite svojim potrebam. Da pa boste to lažje počeli, si preberite zlato zbirko slovenske pregovorne zlobe, škodoželjnosti in prepirljivosti, ki bo v kratkem izšla pri slovensko – gorenjski založbi Zloba.

*Če si ti slabo godi, se sovražnik veseli
Imata se kot pes in maček
Rad bi me v žlici vode utopil
Ogenj zažgati je lahko, pogasiti pa težko
Mladi puncu prstan zlat, stari babi štrik za vrat*

in za konec spet dokončna:

*Tujega nočemo, svojega nimamo
Smrt pokoplje vse sovrašтво*

KADAR BOM NA RAJŽO ŠEL

Naše ljudstvo zelo rado sliši, kako bodo po vrnitvi politikov iz tujine padali cvenki. To je ostalo še iz časov, ko je pogosteje umrla teta v Ameriki in malo kasneje, ko se je s svojih potov vračal Galeb. Tu lahko kar obljublujete, saj je res na voljo nekaj denarja, zamolčite pa le, da bomo vsak dolar, krepko poplačali s tolarji. V program tudi zapišite, da boste obiske opravljali s širšo ekipo sodelavcev, ki bodo vsestransko obdelali obiskano državo. To je moderno, pa še spodnesli vas ne bodo, ko boste zdoma. Samo lipicance pustite včasih doma, za turiste. Saj tudi Gadafi ni povsod vlačil s seboj kamel.

Pazite, da vas ne bo zaneslo, ko boste razlagali sodelovanje s tujino. Izrazi kot bilateralno, konfiskalno, protokolarno, heptadiagonalno ipd. pri volilcih sicer dvignejo intelektualni rating, zmanjšajo pa tudi število glasov. Raje povejte bolj preprosto: ***Vse kar je v tujini dobro bomo preizkusili tudi pri nas, kar je slabo porabite pri vas.***

In raje uporabljajte prevajalca v razgovorih s tujci, kot da se trudite sami. Manj naporno je za vas, manj nevarno za bližnje sosede in bolj varno za državo. Posebno zoprno je, če kdo pride po pomoč, namesto da bi jo poslal, kot ste se menda vi dogovorili.

BREZ DELA NI JELA

To poglavje je zelo občutljivo, ker ljudi napeljuje k mnenju, da bodo morali delati, če zmaga vaša stranka. To je pa spet dvorezni meč. Že dolga leta se je pri nas namreč krasno živelo brez dela in tudi v prihodnje kaže, da bo

socialni servis deloval kot po maslu. Samo znati je treba. Naj bo v pomoč nekaj misli:

*Hodi okoli dela kot mačka okoli vrele kaše
Kdor se enkrat na beraško palico opre, ta se po delu
več ne ozre
Ko bi mladi vedel, stari mogel in lenuh hotel, bi se
čudeži godili*

Tako pravi naša ljudska modrost in razlaga, zakaj pri nas ni bilo in verjetno tudi ne bo čudežev (razen če črnim kaj ne uspe).

Naši predniki so imeli precej gorkih za tiste, ki niso ljubili trošenja energije niti za enostavno reprodukcijo:

*Len je, da bi ga dlje vrgel kot poslal
Kdor ne dela, mora krasti ali krave pasti
Kdor delati noče, naj strada
Za lenuha ni kruha
Lenoba je gniloba
Lenoba je mati vseh pregreh
Uradnik – ukradnik*

Nekateri pa so skušali najbolj gnile tudi motivirati:

*Veselo na delo, da bo uspeh imelo
Kdor se dela boji, slabo živi
Kdor dela za tri, dlje živi*

Zapriseženi sovražniki dela pa imajo tudi svoje argumente:

*Kjer se dela vse nedelje, tam se sreča mimo pelje
Kjer si pustil svojo moč, tam poišči si pomoč
Od svojih žuljev je malokdo obogatel
Boljši je počitek kot užitek*

Odločitev je težka, vendar jasna. Če boste po volitvah želeli uspeti, boste morali ljudstvo nagnati k delu, če pa boste s tem grozili pred volitvami, vas bo nagnalo ljudstvo.

Če menite uspeti, preberite, kako so do obsedenosti do dela pripravili svoje rojake Japonci.

EPP vložek

O Japonski lahko zveste skoraj vse v moji knjigi Japonska, ki je naprodaj v skoraj vseh knjigarnah po Sloveniji.

Slovenski narod se ni nikoli prav rad učil. Raje je delal, kar so mu naročili drugi. In med Germani se je vedno našel kdo, ki se je žrtvoval za komandiranje kranjske raje. Da je to res naj nas spomnijo naslednje ljudske:

*Kdor ni za delo, naj gre študirat
Kdor nima pameti, ima roke
Gospod grof, kar želite, to nemudoma dobite
Vaša gnada, kaj bi rada*

In da so naši predniki dali več na modrost kot na znanje, tudi vemo:

*Norec se da le od skušnje učiti, modri od izkušenih
Česar mladci ne vedo, starci povedo
Vsaka šola nekaj stane
Kdor hoče vedeti, mora vprašati
Na napakah se učimo*

Čeprav so nekateri že zgodaj opozarjali:

*Znanje je moč
Bolje je imeti na umu, kakor na sumu*

in tudi:

*Do znanja težko, z znanjem lahko
Kdor zna, nekaj velja
Kdor je priden in kaj zna, ga povsod vse rado ima*

zelo znan pregovor:

Kdor hoče visoko priti, mora trden v glavi biti

pa so razumeli malo po svoje in uvedli *trd*.

Naši predniki so podpirali tudi izobraževanje v tujini:

*Kdor po svetu gre, mnogo izve
Kdor doma tiči, malo se nauči
Kdor ni dlje prišel kot do korita, temu je vsaka mlaka
morje*

Nekaj pregovorov je tudi zelo metodičnih in jih je mogoče, pa tudi treba upoštevati tudi pri strankarskih pohodih:

*Vsi ljudje vse vedo
Nihče še ni učen z neba padel
Kdor zna, hitro konča*

in končno še dve kruti, ki ju imajo ljudje najraje:

*Kogar so bogovi zasovražili, tega so za učitelja naredili
Kdor se je malo učil, bi rad drugim pamet solil*

MILA MATI JOČEJO

Solzavost in materinskost sta močno prisotni v slovenskih dušah in zapiških, prednjačita pa tudi v tužnih narodnih in belo-izseljenskih:

*Mater za hčerjo plače, hči pa na plesu skače
Kjer matere ni, tam sreča beži
Kdor materin jezik zaničuje, tudi matere ne spoštuje
Lepa moja domovina, kjer je ljuba moja strina*

So pa tudi bolj edukativne misli:

*Kdor matere ne uboga, ga tepe nadloga
Kdor mater tepe, mu roka usahne*

V zadnjih desetletjih smo ponášili razne mehiške in španske ter italijanske, kar ni nič hudega. Glavno, da se sliši mama in to vsaj 54 krat in da je pevec malo nedonošen. Ker je v slovenskem spominu I. C. naredil nekaj nedopustnih napak v zvezi z materjo, je treba biti pazljiv pri izbiri strankarskega teksta. Posebej pozorni pa morate biti na to, da ne boste tistih, ki bi v principu lahko bile mame (pa nočejo, ne želijo, ne znajo in ne morejo biti),

pa niso, kakorkoli šikanirali. Tu imate lahko drugi prednost pred vernodesnimi, ki vsiljujejo materinski dan.

POŠTENOST IN KREPOST

Obe zgoraj navedeni lastnosti sta bili pri Slovencih vedno v čisljih bolj teoretično, v praksi pa so ju prepuščali sosedom. V pregovorih o tej problematiki gre tudi za precejšnje popuščanje tistim, ki strahot poštenosti in kreposti ne bi mogli preveč prenašati. Pa saj, če si se lahko v cerkvi za vse gornje grehe odkupil, je moral tudi ljudski glas dati kakšne opcije. Saj je tudi nova slovenska skupščina delno iz nevednosti, delno zavedena, malo pa tudi iz hudobije, postavila kot praznik dan reformacije.

*Ako pravica ne pomaga, krivica ne bo
Bolje je krivico trpeti, kakor storiti
Česar ljudstvo ne graja, nikogar vest ne peče*

Morda pa vas tale izvleče:

*Pravičnemu se ne spodobi lagati, modro pa je (včasih)
resnico molčati*

NAŠA DECA, NAŠ UP

Slovenska družina je včasih imela veliko otrok, pa jih je tudi veliko pomrlo. *Preč je pr'šou*, so rekli takim. Otroci so bili pomembni za delo na kmetiji, na stara leta pa tudi za vzdrževanje betežnih staršev, pa tudi oče Bog, lokalni duhovnik, nevednost ipd. je prispevalo k večjemu razmnoževanju kot danes.

V slovenskih modrostih je otrokom posvečeno veliko skrbi, morda pa je vse skupaj najboljše zbrano v misli pokojnega dr. D., ki je rekel:

Otroci so za k materi, tele pa za v jasli,

ko so otroke tlačili v jasli, matere na delo in teleta ter njihove očete na vodilne položaje.

Produciranje otrok in njih vzreja so bili vedno temelj družbenih usmeritev in cerkev je krepko pristavljala svoj lonček. K tujim seveda, saj se je svojih bala zaradi delitve cerkvenega premoženja.

Deca so greh in smeh

Ljudem je zabičevala, da naj bo otrok kolikor **Bog** da in jih učila:

***Prvi otrok v zakonu je igračka, drugi čačka – šele tretji
pa je pravi
Zakon brez otrok – brez sonca dan***

Vendar pa je zraven tudi opozarjala:

***Otroka ni težko roditi, temveč vzgojiti
Za mladino je bolje biti brez denarja, kakor brez
vladarja
Majhni otroci majhne skrbi, veliki otroci velike skrbi
Kdor otroka ne podučil, ga pogubi
Pozni otroci, rane sirote
Veliko otrok sive lase dela***

Po vojni se je zadeva liberalizirala, zavladao je geslo **Seks na eks**, saj ni bilo časa na pretek – čimprej je bilo treba obnoviti domovino.

Gesli:

Otroci so naše največje bogastvo

in kasneje

Otroci so naši največji stroški

so bili temeljni postulati povojne populacijske politike. Če pa dodamo še kontracepcijo, potem je seveda jasno, zakaj otrok skoraj ni več. Realsocializem je zelo rad uporabljal tudi naslednje tri:

***Žigalic in škarij otroke varij
Otroci in norci resnico govore
Mati molčečemu detetu nič ne veruje***

Iz znane znanstvene ugotovitve:

***Kontracepcija ima nasproten in zelo negativen učinek
- pametni jo uporabljajo, cepci pa se razmnožujejo***

tudi delno izhaja sedanje žalostno kadrovsko stanje na slovenski politični sceni.

V programih strank in kadrovske selekciji pa sta jako uporabni naslednji dve misli:

***Človek kaže v mladosti, kaj hoče biti v starosti
Iz mladi se trn ostri***

V opomin tistim, ki otroke zlorabljajo, pa tale ljudska:

Podpore otrok se nadejati je naravno ali goljufivo

Zelo nevtralne misli za tiste, ki želijo kaj povedati o otrocih, pa nimajo otrok niti idej o tem, kaj reči:

***Otročaji so kričaji
Poredni otroci pa slaba mačka naredijo dobro
gospodinjo***

Za konec pa še dve resni malo starejšim otrokom:

***Materina kletev otrokom hiše podira
Ako vlečeš očeta do praga, bodo te otroci čez prag***

SEM SLOVENSKEGA NARODA SIN

To dejstvo je treba večkrat ponoviti in seveda ustrezno modificirano, če gre za kandidatke. Pesem je zelo primerna tudi za tiste, ki jim je oče Slovenec in mati iz tujih logov. Samo besedilo pesmi vam ne gre preveč na roko, vendar poslušalstvo posluša le glasbo in refren. Ta naj se kar največkrat zavrti pred govorom, med govorom in po njem. Pred in po ostro, kričeče in doneče, vmes zaznavno, vendar ne moteče. V starih pregovorih boste le težko našli Slovence ali kaj slovenskega, zato si morate za publiko izmisliti kaj novega iz časov novonacionalizma:

***Ti si mi Slovenec brat, ker bi mi storil dobro rad
Ti si pa čist druge baže, s prstom vsak za tabo kaže***

***Slovenec sem, škrjanček poje, ko iz hoste vlačim
drevje svoje***

Več pa je v pregovorih o sinovih in posebej na tega bodite pazljivi, saj smo si ga izposodili od tujcev:

***Sin, moder, razveseljuje svojega očeta, sin bedak je
žalost svoje matere.***

Našim pa je neslo do:

Sin moj – um tvoj

in

Mojstrov sin dostikrat ni imena vreden

PIJMO GA PIJMO, DOKLER ŽIVIMO

Slovenec Slovincu pivski brat

ali

Vinski ključ odpre vsa vrata

Alkohola ni treba ravno oglašati, slovenski narod ima konzumacijo tega strupa zapisano že v DNA, razširjanje in cepljenje tega pa se zavira tako težko kot AIDS. Še v himno smo si zapisali alkoholno zdravilo, da ne bi slučajno narod gojil kakšnih bolj posvetnih upov. Nekaj glažkov pa si tam, kamor si želiš. Zelo dobro je vedeti, da narod besede alkohol ne prizna za svoje in je tudi pregovorno ne uporablja. Bolj pa mu gre tisti o vinčku:

***Kjer je dobro vino, tam ni nobenega kazala treba
Zmanjka vina, ni razgovora, zmanjka denarja, ni
prijatelja
Kdor je vino popil, naj ima tudi drože***

Zelo motivacijski sta tile dve misli:

***Še bog bi dobre volje bil, če bi vino pil
Še Kristus se je veselil, ko je rujno vince pil***

Skorajšnji slovenski svetnik M. S. pa je rojake svaril:

***Ako se bo vino pilo za potrebo, bo zdravilo, kar pa se
čez mero žre, živi strup seveda je***

pa tudi

Več gostilnic, več ubošva – več plesa, več joka

Zelo poučni so tudi tile pregovori:

***Vino še modreca znori
Kdor veliko pije, ga kmalu zvije
Moškega zmeša vino in ženska
Ni vina brez pelina***

Verjetno pa je kar pravi tale nasvet:

***Dobro je, dokler mož vino nosi, a napak, kadar vino
moža***

in še ena vzpodbudna:

Vino je najboljše zdravilo

torej

Še se bo pilo

O žganju so bili naši predniki bolj skeptični, zato pa se ga niso nič bolj izogibali:

***Če hočeš imeti na stara leta mirne dni, varuj se treh
reči: žganja, kartanja in zapeljivih ljudi
Dobro jutro žganje, zbogom pamet
Tak majhen boš bil, če boš žganje pil
Pijača vleče denar iz žepa in pamet iz glave***

in za konec ena resna in skoraj grozljiva:

Žganje pomori jih več, kakor kuga, glad in meč

Kljub temu pa vam zelo resno predlagam: ne nakopljite si sovraštva volilcev z grožnjami, kako boste preprečili pijančevanje in alkoholizem, pustite

to policiji. Ne bo ji uspelo. Saj so to poskušali Longobardi, helebardi, pa Francozi in kolhozi, Benečani in Fran Jožef, J. V. S., E. K. in celo Slomšek, da o dr. R. sploh ne govorimo. Le kak nov Al Capone se bo spet pojavil.

Znana slovenska narodna pravi:

Encijan je gorska roža
zjutraj me po grlu boža
zraven pa je alkohol,
da prepreči zobobol.

Lahko pa udarite po fiksarjih. Tega narod ne mara, med njimi pa je itak sama mularija, ki Vam ne more škoditi, ker pač še ne sme voliti.

**Sedaj pa še nekaj predlogov pesmi in himen
za posamezne vrste strank ter specialnih napotkov
za spoznavanje sovražnika***

* nasprotnika, tekmecca, konkurenta,...

ZELENI

Zelena je naša duša,
zeleni mi smo vsi,
a kljub temu, da veste,
mi nismo Marsovčki

Zelena je naša misel,
Greenhorn je naš idol,
a kljub temu da smo zeleni,
z oblasti nočemo več dol

Zeleno, vse bo zeleno
obljubljamo vam na ves glas;
razmišljamo vedno globalno,
lokalno je delo na vas

pristavek zlobnih tekmecev

Nezrele stvari so zelene,
zelen je brezplodni rastlinski plet,
vsebine so bele in rdeče,
olupek navadno je le za odmet

PREPROSTI IN VERNI

STRANKA LJUDSTVA

Ta naj bi po imenu sodeč posedovala vse Slovence – to je ljudstvo. Ker pa sama vseh noče, je izločila nekatere elemente in to po kriterijih podobnih inkvizicijskim. Resnici na ljubo pa imajo tudi čarovniški in satanski oddelek, kamor spadajo »njihovi«, ki niso čisto njihovi, pa da vsaj niso drugje.

Njihov spomin ne seže daleč, njihovo izhodišče je krščanstvo, ki se je uveljavilo kmalu potem, ko so pokrščevalci v imenu vere delno pobili njihove prapraprapra...poganske babice in dedke, nekaj pa jih je zadevo takoj razumelo in so obrnili svoj ...sti obraz proti **Njemu**. Ta jih je menda celo naredil, oni pa so mislili, da so izza Urala ali celo potomci Venetov. Pa glavno, da smo zdravi.

Imajo več gesel:

Mi smo najbolj pošteni v Sloveniji
(beri: Vsi drugi ste barabe).

Nasvet konkurentom: razglasite: Mi smo najbolj pošteni v tem in tem mestu.

In še:

PESEM PREPROSTIH

Preprosta je našel misel,
kot smo preprosti mi
ko v jutri sonce vzide
na njivo kmet hiti.

Pa potlej cel dan dela
in orenk, fejest gara
se Bogu zahvaljuje,
ker mu za jesti da.

Na trgu pa najdražja
je hrana naših rok
saj je s slovenske zemlje
k'je daleč ni okrog.

VERNI IN PREKANJENI

VOLILNA HIMNA

Mi le mi, s križi vsi, smo se tukaj zbrali
da bi spet na vrh prišli in se maščevali,
was in kaj,
Evropa zdaj
se ne mudi,
brez skrbi,
saj bo v nebesih dosti časa
malo bomo še trpel, večnost pa bo naša.

VOLILNO ANTISEKSUALNO GESLO ČRNIH

Roditi še, roditi še, roditi še,
to je zdaj potreba
splaviti ne, splaviti ne, splaviti ne,
to pa je odredba

ljubiti se, ljubiti se, ljubiti se,
to dela le zalega

O moj bog, o moj bog, o moj bog
ko pa za vruga

nič drugega ne pomaga

Amen

ALTERNATIVCI

Vse je drugače, ko dol zvlečeš hlače,
ona je on in on hrepenon,
Leva je desna in desna preresna,
v sredi pa ždi
kup volovskih oči.
Zaboden pogled,
zafiksna izlet.
Rožnati prti in
beloglavi krti,
na poti do smrti.

RDEČI

Zgodovina naša je sloveča,
v enem delu malce tudi rdeča,
to bil čas je borbe in junaštva,
vmes pa resda malo samopaštva.

Smo svobodo mi nam izborili,
se fašizmu nismo uklonili,
zlobni medklic (*in tretjino ozemlja izgubili*)
bil izgnan iz zemlje je sovrage,
a med njimi tudi belček kak.

Iz krvi je zvezda vzplapolala,
plamenica nam bodočnost je kazala,
ko prišel je pravi čas
rekli bratom smo na glas:
Evropa zdaj, komunisti nikoli več
Mi gremo po tisoč letih **sami preč!**

Spremenili smo ime in dušo,
v trojkah zdaj prebijamo se iz obročev,
a združili bomo se ko pride klic:
Tovariši, spravimo sovraga spet pod rušo.

NACIONALISTI

Slovenec sem
in
nobena sila, me z Zemlje Slovenske
ne bo prepodila

Slovenka sem
in
le če bo sila
ne bom Slovenskega otroka rodila

Slovenci smo
in drugih človekove pravice
so le za Pratikine vice.

SOCIALISTI

Banke, banke, oj banke,
te nas bodo rešile,
brezobrestne kredite,
zopet nam odobrile

Tujci, tujci, tujci,
ti so naš velik up
dali nam bodo dela
in
svežga denarja cel kup

Mi pa, mi pa, oj mi pa
bomo spet zborovali
peli, pili in jeli ter včasih pomodrovali:
mi pa nismo se uklonili,
kljub podivjani sili in
odšli z njimi v puf

RAZLIČNE VRSTE LIBERALCEV

Ti nikoli nimajo večjih težav. Vedno se prislinijo v koaliciji k tistim, ki jim bolje kaže. Redko so na vrhu, zato pa skoraj vedno pri vrhu.

**Naj bodo rdeči
ali klerikalci
mi smo vedno z njimi,
saj smo liberalci**

VSEBINE PROGRAMOV ZA STRANKE,

ki jim je slučajno tudi nekaj do resnega planiranja razvoja države v prihodnje

Nekateri podatki kažejo, da bodo zmagovalne stranke ali koalicija ostale po vsej verjetnosti na oblasti štiri leta. To pa je obdobje, ko se ne da vsega več narediti na horuk, zato je treba tudi malo planirati ali načrtovati. Časi, ko so lahko samo napovedovali, kako bo vse krasno, ne pa povedali kako – s kakšnimi sredstvi in za kakšno ceno, so skoraj že minili. Zato se morate potruditi tudi v tej smeri.

Stranke imajo napako, da se v programih posvetijo samo enemu od problemov, druge pa pustijo pri miru. Zato bodite razumni! Vključite v program posamezne segmente, in sicer vse, kar ljudje radi slišijo. Zato je za vsako temo nekaj napotkov o tem, kaj si želijo slišati slovenski volilci. Glavne teme takšnega načina dela pa so tele:

LEGA SLOVENIJE, NARAVNE DANOSTI IN RABA PROSTORA

Lega je strateško pomembna, kar bomo izkoristili pozitivno, v smislu dobrih sosedskih odnosov in prispevka mednarodni skupnosti, uvajanju novosti in ob istočasnem ohranjanju svojih naravnih bogastev ter identitete.

Nikar ne dražite Slovencev s Slovenija – evropski Singapur, ali srednje-evropski Ris, avstrijski Honkong, off shore country, success story, nenemška vrata na Jadran, dežela igralnic (in kurb) ipd. Slovenija želi in mora ostati Slovenija.

Tudi »prijateljskih« Hrvatov, kolegov iz Triesta in Korošcev iz Klagenfurta ne omenjajte kot prevelike sreče in prednosti.

Raje omenite kontraband, tu smo bili stoletja močni. Pa tudi Slovenija – vrt Evrope, utegne prijeti. Samo potem vedite, da bodo Evropejci tu tudi pleli in obirali plodove.

POSELJEVANJE SLOVENSKE ZEMLJE IN BLIŽNJIH DRŽAV

Ohraniti policentričen razvoj, vsem področjem omogočiti enakomeren razvoj in kvalitetno življenje ter razmere za rahlo rast slovenskega življa. Posebej bodo veseli, če boste v vsaki vasi obljubili malo gledališče, v regiji pa opero.

ODNOS DO PRISELJENCEV IN BEGUNCEV

Zmanjšati je treba priseljevanje na minimum in urediti problem priseljen-
cev v skladu z mednarodnimi pravili. (Nasploh priporočam, da se na
mednarodna pravila in konvencije čimbolj sklicujete – kakšno si pa lahko
tudi izmislite, saj nihče v Sloveniji o tem ne vodi evidence). Slovenci pa
zelo radi slišijo, če bo priseljencev vsaj toliko, da bodo za njih opravljali
umazane posle.

TRŽNOST IN ZAPOSILITEV PREBIVALSTVA

Ljudje hočejo tudi tržnost, vendar ne za vsako ceno, pač pa takšno, ki bo
omogočala mednarodno uspešnost, obenem pa blaginjo vseh plasti prebi-
valstva in na vseh geografskih področjih. Treba je ponuditi možnosti, da
se bodo srednjeročno odpravili vzroki za slabo stanje gospodarstva. Gre
npr. za pospešen razvoj zasebnega sektorja v povezavi z družbenim in
odpiranje novih delovnih mest z višjimi kvalifikacijskimi zahtevami.

Nikar pa ne mahajte s takimi: vsakdo je odgovoren sam zase, solidarnosti
le toliko, kolikor si jo lahko privoščimo, trženje s kulturo ipd. Zavedajte se,
da smo bili navajeni imeti službo in ne dela. Pa da vam ne bo prišlo na
misel prepovedati delo na črno. Vsak drugi Slovenec vas bo zasovražil.

NAČIN ŽIVLJENJA

Ljudstvo si želi pristne svobode, urejenosti in pravice. Delati kot prej,
zaslužiti kot Švicar in uživati kot Srbin na Skadarliji.

ANALIZA POSAMEZNIH DEJAVNOSTI

RAZVOJNI POTENCIALI SLOVENIJE

Tu ni kaj dosti povedati, zato zadevo samo previdno omenite. Kar je še največ vredno, imamo ljudi, takšne pač kot smo, pa nekaj kilometrov morja, ki nam ga oporekajo Hrvati in Italijani, premog z veliko žvepla in skoraj nič rud. Zato pa imamo veliko kamna, ki je na Krasu tudi naluknjan, sonca, če ni oblačno, gozda in izvirov termalnih vod, da o nevoščljivosti in okoli štirih milijonih toplih rok, ne govorimo posebej.

VAROVANJE OKOLJA

To močno poudarjajte, saj si tega vsi želijo, obenem pa postaja modna muha. Če pa boste kaj ukinjali in pošiljali ljudi v prajamo (kjer pa je pihalo in se zelo kadilo), boste končali tako žalostno kot Zeleni. Vsi se bodo strinjali s tem, da je treba ukiniti ekološko in gospodarsko neprimerna podjetja (samo bog varuj tistega, v katerem so zaposleni), ponudite pa jim tudi razvoj ekotehnologij in se sklicujte na Evropo po letu 1992.

INFRASTRUKTURA

Pozornost posvetite graditvi novih cest, posebej zloglasnega križa, četudi ne spadate med črne. Obenem ne pozabite na telekomunikacije in informatiziranje Slovenije, saj je naša dežela glede navedenih zadev invalidna, ima pa dobre možnosti, da se pobere. Ne pozabite na pokopališča, kanalizacijo, zbiranje, sortiranje in odvoz odpadkov ipd. Geslo *Ni ovir za Mobitel* je kar dobro, če se hočete znebiti telegrafaric in sitnih bodočih telefonskih naročnikov.

OPREDELITEV RAZLIČNIH PODPOLITIK

(prometna, zemljiška, zdravstvene, migracijska, šolska, raziskovalna, odnos do javnih občil ipd.)

Ljudi bo posebej zanimala šolska podpolitika, saj se tiče skoraj vsake družine. Ljudje si želijo, da bi imeli otroci šolo brez balasta, dobre učitelje, da bi radi hodili vanjo, se tam tudi najedli in se naučili toliko, da jim ne bo treba opravljati umazanih del. In seveda, da se z njimi ne bo treba doma toliko učiti in plačevati inštruktorjev. Poudarjajte tudi tuje jezike in športno vzgojo, saj je slovenska mladina nadpovprečno kriplasta.

Pri zdravstveni politiki raje poudarjajte skrb za preventivo ali preprečevanje bolezni, kurativa je itak predraga. Če pa bo kdo zmožel plačati, mu obljubite res dober servis. V kolikor boste mahali samo z znanimi pregovori:

***Časa moč vse premore
Čas je najboljši zdravnik
Čas izleči vse rane***

se boste težko izmazali.

Šport je tudi zadeva, kjer bodo ljudje prisluhnili.

***Šport kot kvaliteta življenja
Vsi na kolo za zdravo telo
Krepitev telesa in duše, vas reši ruše***

S športno vzgojo je treba začeti zelo zgodaj in se nato vsak dan ukvarjati s športom vsaj eno uro. Priporočamo nekaj stalnega (tek, hoja in vaje), nekaj pa sezonskega (plavanje, tenis, igre z žogo ipd.). Volilcem je treba zagotoviti možnosti – družbeni standard in jim dati ustrezno znanje. Potem pa naj se matrajo. Pritisnili pa jih bomo tudi s sistemom zavarovanja, ko bomo rizične debeluhe, pa tudi vse vrste pijancev, astenikov, kadilcev ipd., dodatno obdavčili.

V Sloveniji res velja:

Zdravo življenje, dolgo trpljenje

vendar nič za to. Šport prodira. In če boste zraven omenili, da pomeni športno področje velik biznis, bo uspeh tu.

Ljudje so zainteresirani tudi za vojsko in policijo, ki ju načelno ne marajo, vedo pa, da morata biti. Predvidite policijo in vojsko po svetovnih standardih obnašanja in delovanja, vendar po naših glede plačevanja. Če se bosta še naprej držali skupaj kot rit in srajca, bosta obe področji gotovo uspešni, nam pa bo trda predla.

Sovražnikov pa nam še ne bo tako kmalu zmanjkalo. Saj poznamo:

Če ga ni, se pa naredi

Od javnih medijev ljudi zanimata v glavnem TV in radio. Zagotovite jim vsaj en program, na katerem bodo gledali kratka poročila in filme. Še najbolj pa bo, če jim zagotovite kabelsko TV in ste jih rešeni. Časopisov je zmeraj več, zato ni posebnih težav. Prej ljudje niso brali enega, sedaj pa ne petih. Ob novinarje se ne obregajte preveč. Ljudem se že smilijo.

STROKOVNE IN PRAVNE PODLAGE

S temi se bodo ubadali v skupščini. Ljudje ne marajo nobenih zakonov, če pa že so, se jih ne želijo držati. Hočejo pa sodišča vseh vrst in advokature, saj je tožarjenje naš tradicionalni in nacionalni šport.

In epilog: *Ljudje si želijo najboljšega od vsega, kar jim ponujajo posamezne stranke.*

Če sami tega ne zmorete, združite ustrezne stranke. Pa bomo tam kjer smo bili:

SZDL Slovenije – Stranka zadovoljnih državljanov in ljubiteljev Slovenije

NEKATERI TEMELJNI NASVETI ZA STRANKE

Slovenski narod je zelo konzervativen, vsak naš državljan pa je vsaj z eno nogo na njivi in s četrtno možganov v hlevu, zato velja strankam upoštevati nekatere reke in pregovore, ki jih bodo vzdignile nad tiste, ki bodo opletale s tujimi modernizmi, informacijsko dobo, postindustrijsko ero in podobno navlako.

Jutri ne bomo več, kar smo bili in smo

Znano pravilo o učenju določa, da je treba velikokrat ponavljati, da si ljudje čim manj narobe zapomnijo. Bodite pozorni, preveč ponavljanja utegne volilcem ostati v podzavesti, uspešna stranka in politik pa je le tisti, ki skladno s situacijo spreminja mišljenje. Bolje sicer, da to poteka evolutivno kot revolucionarno, vendar naj poteka.

Strankarski intelektualni štabi pa se bodo morali pozabavati s projektom identifikacije ljudi z njenim predsednikom, imenom ali programom, kar pa je od vsega najtežje in pri Slovencih, ki skoraj ne berejo nič, tudi brezupno. Povprečen volilec pač hoče denar, lagodno življenje in obljubo, da bo vsaj tako še naprej.

Kar je bilo, je minilo

Ker nam je bilo večini včasih kar dobro, tega ne omenjajte preveč. Pa tudi na mladost in na prve ljubezni preveč žalostno spominja ta rek. Lahko pa zadevo dopolnite: ***Vse, kar je bilo lepega, se bo povrnilo in še z boljšim dopolnilo.*** To bo vžgalo, saj so prvi popovojni naredili toliko škode, da si veliko stvari želimo kot prej. Seveda pa DEMOSU ne priporočam takšnih obljub. Prej naj bi pazil.

Čez sedem let vse prav pride

Ta pogovor lahko uporabite, če menite, da nimate pojma, kaj bi pametnega storili na oblasti, če vas jutri postavijo nanjo, imate pa dobre ideje in vizije za prihodnost. Volilci Vas bodo milozvočno vzeli na znanje, kon-

kretne stranke pa pobrale vaše ideje in jih prodale volilcem za jutrišnji boljši dan. Ko bodo zadeve propadle, boste zadovoljni, saj ste vedeli, da sedaj še ne more iti.

Dlje greš, dlje ti kažejo

Vsaka pametna in dolgoročno orientirana stranka, posebej pa če je še religiozno obarvana, naj si kot svoj notranji opozorilni napis obesi tole geslo:

Nikoli ne obljublajte ljudem blagrov že na tem svetu, pustite jim to za nebesa, ali podobne priložnosti.

Tu velja opozoriti na razlike med našimi razmerami, ko ima vsak državljan svoje ideje in dve podjetji, nekaj deset Slovencev pa svojo stranko. Večina ljudi pa ni v nobeni stranki. Medtem, ko sta v resnih, staromodnih demokracijah dve veliki grupaciji.

Pri nas moraš ljudem nekaj obljubiti, ker te drugače sploh ne poslušajo, tam pa se ve, da so vsi lumpi in da bodo čez štiri leta na oblasti drugi. Zato tudi ni treba takšnega poneumljanja in farbanja ljudi.

Slovenski kler v zanosu ni upošteval tega zlatega pravila in je zato v veliki meri zagabil svoj sistem in način dela Slovencev, pa se pravi čas začel vleči iz sistema nazaj v cerkev (objavil je tudi ustrezen razglas) in poskuša delovati le preko eksponentov. Nebeško usmerjena demokracija je odlična možnost predvsem za starejše in redkejšje mlajše bogaboječje ljudi, zato tako intenzivna usmeritev k katolizaciji Slovenije, in povezavi z Avstrijo, Nemčijo, Vatikanom ipd.

Če ste torej umni, izkoristite jih: Dajte volilcem nekatere pogumne možnosti (ki jih bodo uresničili le, če se bodo sami zakopali v dolgove in delo), v nedeljo in na onem svetu pa jim obljubite božji servis. Nasedli bodo zagotovo, saj Slovenec dobro ve, da mu ni od boga in države nič danega, ni pa prepričan, da tam ***zgoraj*** res ni popolnoma nič.

In če pregovor pravi *Dlje greš, dlje ti kažejo*, si zapomnite: ***Kdor je dober, je oslu podoben***.

Zelo uporaben je tudi pregovor: ***Kdor hitro da, dvakrat da***. Posebej velja to za predvolilni čas, ko trosite ideje. Ampak ob tem, ko jih trosite volilcem, jih tudi svoji konkurenci. Zato ne bodite neučakani. Ne bezlajte prvi v volilni boj, ne trosite idej in zraven neumnosti, ki jih takšen način dela

prinaša. Poslušajte konkurenco in vlecite na ušesa, kaj poreče publika in novinarji.

Vendar pazite: ***Kdor zamudi, obira kosti.***

Zato pa tisto, kar bi ljudje najbolj radi, obljubite hitreje kot drugi, za ostalo pa poročite, da bodo postorili tisti, ki bodo v naslednjem mandatu na oblasti, saj je vsem jasno, da v tako kratkem času tega ni mogoče dobro pripraviti, kaj šele narediti.

Ljudje dobro poznajo resnico: ***Kratka je žalost, kratko veselje, kratko je tudi naše življenje.***

Kot primer: Obljubite jim, da bodo takoj dobili kiosk za sadje in zelenjavo (pripeljite s seboj tudi člana zelene mafije, ki bo to z veseljem storila že jutri), enkrat tedensko potujočo knjižnico ipd., ceste, nadvoze, črne gradnje ipd. pa prepustite drugim. Če petdeset let tega ni nihče uredil, zagotovo tudi vam ne bo uspelo.

Vseeno pa ne pozabite natrositi nekaj o skrbi za boljše življenje otrok in vnukov (v stilu: ***Pozimi otrokom češnje obetamo***), posebej če so zraven mlade mamice in dedki. Dedcev in starih bab take govorance namreč ne ganejo preveč.

Tudi z rekom: ***Kdor za mladih dni ne skrbi, v starosti trpi***, ne boste preveč uspešni. Dedci bodo šli na pivo, stare babnice pa v jok.

Tudi kar preveč resničen pregovor: ***Ura zamujena se ne vrne nobena***, bo imela podoben učinek.

Pa o tem več v poglavju o političnih govorih.

Če boste revežem obljubljali bogastvo, vas naslednjič ne bodo volili niti bogati in še manj reveži.

Mlad človek misli, da je denar vse, star človek to ve!

Eno od osnovnih izhodišč, na katerih je postavljaj temelje predvolilnih programov znani ameriški programski ideolog V. I. M. je, da je revež, revež zato, ker se ne znajde, je neumen, len, nesposoben in mu predniki (***Jabolko ne pade daleč od drevesa***), niso ničesar zapustili. Ker nihče ne more prej omenjenim pomagati, bo revež ostal revež še naprej.

Politik od te kaste nima kaj pričakovati, razen glasov seveda in to mu mora biti motiv, da jih pritegne. Edini in najcenejši način je, da jim zagotovi, da se bo boril za razmere, ki bodo omogočile tako imenovano happy story, ki jim bo dala vsaj šanse, da nekoč nekaj postanejo oz. beri – dobijo denar. Razne oblike iger na srečo, hazardersko vlaganje v delnice, neučinkovita policija pri odkrivanju ropov ipd., so najbolj zanesljivi načini pomoči.

V razvitih demokracijah se trudijo tudi s prelivanjem denarja od bogatih k revnim, vendar običajno le štiri leta. Ko ni kaj deliti, vodeča, radodarna stranka odleti, ker ne daje upanja revežem, bogati pa so jo sovražili že prej.

Povprečni slovenski volilni vernik je razmeroma bogat, čeprav stalno toži o revščini kot beduin o pomanjkanju vode v Sahari. Razlogov zato je več, pa morda najpomembnejši. Naše prednike so k delu stalno priganjali tujci, ki so pozabili, da ničesar kar je zazidanega in pribitega, ni mogoče odvreči s seboj. Nekaj so se priganjali tudi med sabo. Potem pa je prišla vojna, ki je najprej počistila reveže (hlapce, dekline in proletarce) na rdeči strani naroda. Ti seveda niso imeli kaj zgubiti in so šli v hosto. Bogatejši so večinoma končali med belimi, pa so zato vse pobrali in razdelili. Nekaj je prispevala še cerkev, ki je morala med drugim vrniti tudi tisto, kar je v težkih časih ljudem legalno odtujila (*Vse za vero, dom, cesarja*), pa je šlo.

Po vojni je dosmrtni predsednik hecal vzhod in zahod, pa so dajali. Pa smo najeli Jusufe, Isime, Fatime, Jovanke ipd. in s(m)o delali. *Malo šarcu, dosta sebi daje.*

Ko je država gradila socializem, smo gradili hiše in vikende, kupovali traktorje in avtomobile in marke, da o olju in sladkorju ne govorimo. Socializem je crknil, drugo pa je ostalo. Se sicer stara in pojenjuje, ampak je. Pri sosedih je tudi dobro obdavčeno. Na srečo pa smo spet pomembni. Ob samem robu svetovnega gnojišča. Če bomo pametni, bo spet dosti denarja. Le Slovenci jih znamo potolažiti, spraviti skupaj in narediti program, kjer bo brez dela dosti jela in mir. Ampak gospodje v EGS in Ameriki, to stane.

Pa naj vam nekaj klenih slovenskih pregovorov pokaže, da je (tudi v praksi) preverjena teorija o revežih kar prava. Resnici na ljubo pa je treba priznati, da na temo revščine pri nas ni dosti pregovorov. Srečamo jih le v

okviru pijanskih tem, nepotešljivih babjekov, nekaj pregovornega pa je ostalo tudi od I. C. in od nekaterih naših pesnikov.

*Darila ljudje pozabijo, dobrote nikdar
Kar ubogemu daš, ti na žlici priraste
Kdor drugemu dobro stori, sebi spravlja
Ko berač na konja pride, sam vrag ga ne dojde
Karte in tožbe narede iz velikega premoženja majhno,
vino in ženske pa revščino
Kjer nič ni, še ujma ne vzame*

Dolgo časa je bilo kar tipično tudi:

Reven kot cerkvena miš

pa sedaj to, vodilni desni, uspešno radirajo.

Iz vsega zgornjega bi moralo slediti odpravljanje tipične napake, zaradi katere slovenske stranke odvrtaajo volilce. Rotim vas:

Ne razlagajte ljudem, ki imajo hišo, vikend, dva avtomobila ipd., da jih je prejšnji sistem držal v revščini – posebej, če sedaj nimajo niti za bencin, elektriko in davke.

Raje jim objubite vzdrževanje vsaj polovice tega, kar imajo. Malo naj pa prodajo lumpi kapitalistični iz socializma.

Pobega od nerazvite Jugoslavije k razviti Evropi ne razlagajte kot velik uspeh.

Posebej če v gospodarskem delu programa stokate o propadu južnega tržišča, o težavah z vikendi na Hrvaškem, Sloveniji kot evropskem slepiču ipd. Ne pozabite, da je naš narod posvojil nekatere njihove pregovore, kot npr.: *Bolje prvi u selu, nego zadnji u gradu.*

Da o jadraniu na Kornatih in deskanju na Bolu, pleskavici na Kalamegdanu, baklavah na Baščaršiji, paprikarjih iz Leskovca, pa tudi yugotih, pjesmih mora i sonca ipd. sploh ne govorim.

Geslo: *Z uspešno taktiko in malo žrtvami smo si izborili svobodo*, ne uporabljajte, ko so zraven svojci ubitih in če vas poslušajo raznovrstni begunci.

Na žalost obstajajo v balkanskem koncu še nekateri, ki misli(mo)jo, da je bila vsa ta krvava morija odveč, naštudiran sistem odvrčanja od resničnosti, surov akt maščevanja zob za zob in opcija za odpiranje provincialnih variant.

Včasih smo volili in dajali pod geslom: Živimo, kot da bo sto let mir, a pripravljajmo se, kot da bo jutri vojna. Danes velja bolj: ***Potolčimo soseda, da bo vsaj do naslednje vojne mir.***

Povprečen volilec je prepričan, da nista noben boj in ideja vredna njegovega življenja ali življenja njegovega sorodnika ali prijatelja (izjeme so določene osovražene kaste ter tašče in nekateri brezupni dolžniki).

Vsa zadeva se relativizira, pri poleg že prej omenjenih, še pri ljudeh, ki so ti tuji in so vsaj polnoletni. Posebej primerni so odrasli sinovi nacionalno ubrisanih očetov in drugi agresivci, kriminalci in brezupneži. Pri teh se pojavijo nove opcije in potencial, ki vzpodbuja nekatere procese, jih objektivizira in volilcem tudi predstavi na ustrezen način v trenutkih in na načine, ki omogočajo volilcem jasne odločitve.

Geslo »***Ne čujem dobro***« se morda za enkrat še ne bo pojavilo v orožni obliki, se je pa že večkrat geslo: Gospodje in gospe poslanci, Vi ne razumete situacije. Brez raket, orožja, avionov smo nemočni in prepuščeni na milost in nemilost sovražniku.

POSEBNA POZORNOST ŽENSKEMU VPRAŠANJU

Ker so poleg drugih zablod in napak v enostrankarskem partijskem enumju zagrešili tudi to, da imajo ženske volilno pravico, jim mora vsaka stranka posvetiti nekaj pozornosti, vsaj dokler ne vržejo pravilno obdelanega lista v glasovalno skrinjico.

Kot je rekel slavni poznavalec žensk in volitev sir G. H: Ženske so v volilni kampanji za dekoracijo. Nimajo nič povedati, zato pa tisto povedo tako očarljivo.

Čeprav AFŽ ni več in povprečna slovenska ženska nima časa za politiko, pa bo občasno povlekla na ušesa, kaj čvekajo dedci in obljublajo, če pridejo na oblast. Zapomnile si bodo le neumnosti in tisto, kar je slabo zanje, pa tudi preveč laskanja – beri: preočitne laži, jim ne bodo všeč. Zato svetujem

pri ženskem vprašanju nekako nevtralnno obnašanje, tako mimogrede, bolj dvoumno kot jasno in bolj dolgoročno kot na kratko. Vžgalo pa bo, če boste otrokom obljubili vse najboljše in njihovim možem, da bodo morali pošteno delati. V zadnjem času boste pri delu žensk zelo priljubljeni, če boste podpirali zakon, ki bo zakonsko kaznoval moške, ki bodo svoje milogledke sodelavke seksualno nadlegovali na delovnem mestu.

Po drugi strani pa vas bodo zapustili moški, saj je veliko njih precej časa v službi in na seminarjih porabilo ravno za to. Sicer pa ne pozabite, da uspeh celodnevnege dela v nekaterih azijskih deželah temelji ravno na zelo znanstveno dodelani pisarniški erotiki.

Ob tem se želim izogniti kaznovanju, vendar indirektno menim, da so tudi »prave« babe za stvar in jih s takimi meniškimi in zafrustriranimi pristopi ne boste spravili k veselju.

Pri vključevanju teh elementov v volilni program morate biti posebno pozorni temnejši, da vas ne bodo zapeljala nekatera farovška trobila, ki morajo (dokler jim to šef ne dovoli), uradno pustiti ženske in podobne grehe pri miru.

Sicer pa velja pri ženskem programu upoštevati določena pomembna spoznanja, ki so jih že davno učkili naši dedje:

Baba je baba, še narboljša je slaba

To modrost imejte na umu tudi takrat, ko se lepo obnašate in grulite npr. na predvolilnem shodu v tovarni pletenin ali zboru učiteljic.

Če vrag ne zmore, mu baba pomore

POZORNOST TUDI MOŠKEMU VPRAŠANJU?

Ne pretiravajte!

KAKO SE NAJ STRANKE OBNAŠAJO DO CERKVE IN NJENIH PODLOŽNIKOV?

To poglavje lahko levi in desni izpustite, ker vam je itak vse jasno. Za črne je cerkev država, za leve pa skladišče ali filmski atelje. Za tiste vmes pa velja natrositi nekaj podatkov in nasvetov, da bodo lahko z njimi »nakrmiti« božje poklekovalce. Jakobinsko načelo o ločitvi cerkve od države so po vojni prignali do idealnega: precej so porušili in potolkli, precej umetnin prodali, pokradli in podarili, cerkev in njene podanike pa spravili na stranski tir, kjer so imeli resnici na ljubo vsaj mir za božji servis.

Na zadnjih volitvah se je »naftalin company« povzpela na oblast in hotela vrniti milo za drago, nekako v smislu izločitve države iz Slovenije – **cerkve**. Pa vendar so bili rdeči bolj pretkani, načelo o ločitvi cerkve je ostalo tudi v novi ustavi.

V strankah bodite zelo previdni. Država in državljani so v vsaki državi, cerkve in vernikov pa ni, če pa že so, niso niti slučajno samo katoliški. V Sloveniji je namreč 17 sekt, pričakujemo pa še precej privatnih. Vendar pa vedite: Cerkev se je obdržala dva tisoč let in vam bo verjetno še nekaj časa škripala med zobniki vašega skrbno namazanega kolesja. Pa tudi z verniki je tako, kot pravi lep slovenski pregovor: **Vsako tele ima svoje veselje** in **Vsak bik svoj štrik** (pa jasli, kamor se veže in hodi po raznovrstni input).

Ugodno je, da vam cerkveni v nedeljo servisirajo vaše uboge, revne, pregarane, nesrečne ipd. obdelane vernike, pa tudi če jim je vmes kdaj hudo, dvignete pogled k nebu. Bolje kot brezverci, ki hodijo v takih primerih protestirat pred skupščino. Zato tiste, ki se trudijo po cerkvah in pri lokalnih ženskih regimentih, pustite na miru.

Pa tudi na razne praznike, ki jim moj prijatelj L. G. pravi tudi farški manevri, ne pozabite. Lepo so umeščeni v koledar in kar ugodno se pije in jé takrat, pa tudi spočije, če se vzame le koristnejši del ponudbe. Le z dne-

vom aviacije so ga malo polomili – sredi avgusta rine Marička v nebo, namesto da bi šla v senco.

Pazite pa se tistih otalarjenih, ki se plazijo okoli otrok ali ustanavljajo različna podjetja oz. kupujejo delnice, čeprav jim je to njihov nikoli videni oče prepovedal, ko je delal za njih razvid del in nalog.

Če ste v stranki razumni, boste predlagali konkordat med cerkvijo in državo in v njej opredelili predvsem obvezno plačilo članarine vernikov za pokrivanje božje službe ter stalno regeneracijo objektov, medtem ko bo zgodovinsko vredne objekte obnavljala država in jih seveda dala v kulturno in zgodovinsko turistično ponudbo Slovenije – in s tem zaslužila. Ob plačilu članarine se bo realno število vernikov zmanjšalo od sedaj opevanih 70% na realnih 20 do 30%, ki si bodo ta dodatni duševni fitness tudi pošteno plačali. Za reveže pa bodo že poskrbeli, saj imajo fonde.

Omenil sem že, da bodo zelo pritisnili na vrtnice in šole, kar je logično. V teh letih se človeku lahko vbije marsikaj v glavo in ga pridobi za stvar. Kasneje ko pride k svoji pameti, gre težje, malo lažje pa spet na stara leta: pa ne zaradi pameti, ampak zaradi iskanja posmrtnih opcij. Pri teh pritiskih bodite zelo rigorozni. Indoktrinacija (oklepanje z določenimi vzorci mišljenja in obnašanja) in enoumje, sta daleč stran od sodobne šole. Mladi naj v šoli dobijo realne informacije in znanja o svetu in s tem tudi o verah, potem pa naj se odločijo. Nasploh pa naj o otrocih in otrokom pridigajo tisti, ki so se zapisali celibatu in obljubili, da otročadi nikoli ne bodo sproducirali sami.

Jasno je treba vsem zagnanim pokrščevalcem povedati, da je Slovenija **Slovanska in ne krščanska** dežela in da so vodilni Slovenci vedno bili hude boje s črnimi. Da ne govorimo o tem, da so pokrščevalci pred nekaj stoletji potolkli precej naših ponosnih prednikov in to delo, na srečo neuspešno, nadaljevali vse do danes. Pa Bog jim daj miren spanec. Obojim! Kot pravi najbolj šolan in najbogatejši narod na svetu, Japonci: Človek, ki ima dovolj dela in že na Zemlji dobro živi, ima drugačen odnos do verovanja in upanja na boljše, kot tisti, ki mu kaj drugega ne preostane. Zato tam veruje le okoli 20% ljudi, vsi pa praznujejo praznike treh glavnih ver, posebej tiste, ki so ob lepem vremenu in v času, ko si lahko privoščijo malo brezdelja.

Menim, da smo stanje razmišljanja o tem, kdo je državljan druge vrste že prešli, vsaj kar se tiče verovanja. Kar se tiče plač smo večina tretje in četrte

vrste. Tisti, ki se bodo odločili le za božjo pomoč, bodo ostali državljani socialne podvrste, ki pa jim ne bo pomagal Bog ampak socialna služba ali Karitas. Tisti, ki bodo zdravili z molitvijo, bodo uvrščeni med alternativce in mazače, njihovi pacienti pa verjetno med mrtve. Tisti, ki bodo še naprej verovali, da je grmenje božja nejevolja, bodo uvrščeni med neuke, tisti, preveč na mrzlem betonu klečeči, pa med revmatike itd.

Pa pogledjmo še nekaj pregovorov na črne teme, ki zaobsegajo slovenskega človeka in Cerkev, da ne bomo izumljali vsega na novo.

***Kjer se en križ prikaže, tam se jih je več nadejati
Blizu cerkve, daleč od boga
Boga vsak po svoje misli
Slaba cerkev, v kateri ni nikdar pridige
Komur se je moliti, s tem se ni boriti***

Pa vendar razumimo Cerkev in njena prizadevanja, saj je znano:

Kjer ni zavzetosti za stvar, tja pristopi grobar

LASTNINA PO SLOVENSKO

Kar je tvoje je moje, kar je moje te pa nič ne briga

so rekli in storili rdeči, v znanem geslu:

Vi imate imovino, mi pa potrebe

po prehodu v socializem je zadeva postala humana:

Moj želodec in moje oči, enako kot ti in vsi si želi

sedaj smo v slovenskem socio-socialo-komuno-kapitalizmu:

Človek toliko velja, kot (ga tujec) plača

Človeška zgodovina uči, da je človek stalno pobiral, lovil ter ropal, zamenjeval, kupoval ipd., in sicer najprej zato, da bi preživel in kasneje, da bi imel več, nato, da bi imel še več in tudi zato, da bi drugi imeli čim manj.

Materialno imetje je jedel, skrival, gojil, zamenjeval za zlato, školjke in velike, zluknjane kamne, mlade in za že amortizirane ženske, vlagal v živino in zemljo, kasneje za denar in vedno avtosugestivno govoril: ***Imam, torej sem!***

Imetje se je v naših krajih najprej delilo na ata mostiščarja in njegove žabarje, kasneje na graščaka, cesarja in kapitalista ter njegove tlačane, kmete in delavce. Takrat je bila delitev zelo jasna. Prvi so imeli toliko, kot so rabili in hoteli, drugi toliko, da so preživali. Prvi so se tudi žrtvovali za druge, saj so živeli nevarno in razburljivo življenje (prenažiranje, razuzdano dvorno življenje, lov in boji), drugi pa so živeli v zdravem okolju in tudi umrli razmeroma zgodaj od meča lastne nezmožnosti in bede.

Saj vendar velja:

Ako se kmet z gospodom brati, ne bo imel s čim orati

V zgodnjem komunizmu so potomci teh zadnjih vzeli vajeti v svoje roke in furali, dokler je kaj ostalo. Bogastvo je iz rok vseh prešlo v roke revežev in tam lepo izpuhtelo. Podružbljena lastnina je povzročila poginjenje državnega kljuseta in prignala državljane s konja na cesto.

Namesto: **deliti, deliti** bo treba **delati, prodati** in **zaslužiti**.

In kaj pravijo slovenski pregovori:

*Je zapravljiv kot antikrist
Je bolj viden kot priden
Lahko živi, kdor malo potrebuje
Pohlep je koren zla
Poln sod ima dosti prijateljev
Pri grošu ni prijatelja ne brata
Čisti računi, dobri prijatelji
Vsakdo ima prste k sebi obrnjene
Več ima, manj da
Bog za vse, vsak pa zase
Bolje drži ga, ko lovi ga
Bolje malo lastnega kot mnogo tujega
Dolg pravi: začni me, delal se bom sam
Ljubim tebe, toda ne kot sebe*

In pred koncem še pesem prisvojiteljev:

*Kradem jaz, kradeš ti, krademo vsi
ni lepo, a pazi se,
da v pravi stranki si*

DROBNI NASVETI ZA KANDIDATE

Preden se boste odločili za kandidata, dobro premislite o hudi in težki usodi ter negotovi prihodnosti, ki Vas čaka, če boste slučajno izvoljeni.

Plače za to zadevo so razmeroma bedne in država, ki jih še vedno niža in uresničuje geslo o odmiranju države, jih bo še znižala. Celo več, na sramotilnem stebru boste, da odžirate poštenim davkoplačevalcem denar, ko diskutirate, zavlačujete in predstavljate seje ipd.

V tem času se boste morali posloviti od vseh dobičkonosnih poslov, se obrniti stran od vseh poslovnih kolegov in si tako zagotoviti nepristranost, s tem pa si boste skopali poslovni grob. Če štiri leta boste biznismen – amater na zeleni poljani, s slabimi referencami, kajti takrat Vas bodo zrinili z oblasti in tisti, ki so se prej mastili na Vaš račun, bodo prijazne poglede in poslovna kosila namenili drugim, Vašim zavamcem. Skratka, boste neodvisni in izviseni.

Zato pa je seveda pričakovati, da se boste odločili za poslansko službo, če nimate pametnejšega dela, ali ste brez službe, penzionist, strankarski prislednik,...

No popolnoma nori vendar ne bodite. Slovenski preprostež je vedno cenil gospodo, ki je imela veliko pod palcem in trebuh čez pas. In tudi tile so že zelo stari:

Vsakdo ima sebe najrajši

Vsakdo naj nase gleda; vsem dobro privošči, sebi pa najboljšo

Vsakdo po svoje v selo hodi

Ko smo še drugovali v JLA, so nam večkrat ponovili:

Brini dobro o sebi, pa češ imat ceo život dovoljno posla

Ker se po tem niso ravnali, imajo vsi skupaj »svega punu kapu«, pa tudi z vami bo podobno. Volilci bodo poskrbeli zase, vi pa za njih. Za vas pa sveti Oče, če boste pridni ali podkupljivi. Pa raje preskočite ta intermezzo. Odločili ste se, da boste politik in zato v boj.

Pa vendar imejte toliko ponosa: Če bodo volitve tipa – tudi če je osel, le da je naš – pošteno premislite. Iz vas bodo naredili osla in vas ob primerni priložnosti oddrsali z leda.

Pregovor vam bo prišel prav, ko boste razgretemu občestvu razlagali svoje vizije in obljube. Če se bo že vam zdelo pretirano, oni pa bodo še kar navdušeno rjovel, se previdno pozanimajte, od kot so navijači. Spomnim se namreč zgodbe iz predvolilne kampanje v znanem angleškem mestecu Whiteluku, ko so lokalni organizatorji vsaki stranki, ki je primerno odprla možnjo, zagotovili velik obisk. Da so bili varovanci mestne norišnice, so nekateri ugotovili nekaj mesecev kasneje, večina pa nikoli.

***Le otroci in norci mislijo, da sto tolarjev in sto dni nikoli
ne mine***

Ob meji z ljubljeno, »lipo njihovo« Hrvško, velja:

Še bo nekaj Kolpe preteklo, preden bo on kaj postal

Če ocenite, da gre za fovšijo v redu, če pa tako menijo zreli možje, pa resno premislite. Kandidirajte raje v Hrastniku.

Pregovora ***Noč ima svojo moč*** in ***Ponoči je vsaka krava črna***, je mogoče izkoristiti na več načinov. Samo potem se pazite podnevi.

Pa tudi sicer vam bodo nekateri vlekli iz predala vaše vesele zgodbe z radodalimi »tetami«, ko sta noč in vaše cenjeno telo, še imela ustrezno moč.

Znana pregovora:

Včeraj skrito, danes očito

in

Vprašala bodo stara leta, kaj so delala mlada,

morata biti kandidat-politikom stalno na umu. Predvčerajšnjim UDBA in Micka, včeraj KOS in Draženka, jutri morda VIS in Gertruda.

Razgalite volilcem svojo preteklost, in jim povejte, kar mislite, da lahko, sicer bodo to storili sami, veliko bolj temeljito. Bolj kot volilcev pa se pazite davkarije in žene. Oni gredo domov, zadnji dve nadlogi pa vam obvisita za vratom.

Če ste kot kandidat zelo mladi, nič ne de. Res ni več SKOJA, ZSMS, ZMJ, ŠKUC group, ferialnega saveza ipd. odskočnih naprav, so pa nove možnosti: podmladki vseh strank, razen Sivih panterjev, skavt – groups, lokalni fuzbal navijaški timi, mlade Marije ipd. Zapomnite se, kaj nas uči slovenska ljudska modrost: **Za časa začne žgati, kar misli kopriva postati.** A obenem »za vsak slučaj« tudi pridaja: **Zvečer se dan pohvali.** Toda ne obremenjujte se, to je še daleč. **Mladost je norost, čez jarek skače, kjer je most.**

Ko ste naslikani na plakatu, nastopate na radiu ali TV, stojite pred publiko na odru in razkrivate svoj program, vedite, da si tudi publika želi aktivno sodelovati na shodu in če že intelektualno ni dorasla vašim nakladanjem in hifi projektom, gotovo živahno diskutira o vaši pojavi in iz globokih kmečko delavskih, rahlo katoliško obarvanih duš, prihajajo takšnele stare slovenske primerjave:

*Človeka za jezik, vola za roge vežemo
Dolgi lasje, kratka pamet
Drži se grdo, kakor bi ga s kolom tiščal
Drži se, kakor bi ga pod nosom bril
Drži se, kakor bi jesih pil
Drži se, kot da bi tri kup staknil
Obleka še ne naredi človeka
On je na oba kraja nabrušen nož
Stara glava, pusta glava
Je hodoben, da se ga še hudič boji
Je lump, da se še hudiču gnusi
Je priliznjen, da se mu oči smejejo
Je ošaben, kot petelin na gnoju*

Kot dober politik ste seveda neobčutljivi za takšne pripombe, jih pa vlečete na ušesa, zaradi izboljšanja izgleda in splošnega imidža na naslednji seansi. Sicer pa je to v glavnem naloga vašega tima, ki je med publiko in

poleg tega včasih tudi vrže med publiko kakšno močno, pozitivno, kar povzroči dodatno odobravanje in morda celo aplavz.

Vaši prijatelji naj pišejo v časopise, ustrezno odreagirajo v javnih nastopih in kjerkoli jih pustijo zastopj do besede. Pa več o tem v poglavju, kako pripraviti predvolilno kampanjo.

Zavedajte se tudi, da je naše ljudstvo razmeroma razumevajoče in odpustljivo. Če resda to predvsem velja za vsakega zase, pa je nekaj tega razširjenega tudi na oder.

*Zmotiti se je človeško
Kakor ni vrtnic brez trnja, tako ni ljudi brez napak
Kdor hudim odpušča, dobrim škodi
Nadloge so povsod, kjerkoli je človeški rod
Bog je sam sebi najprej brado ustvaril, nato šele drugim*

ipd.

Po možnosti si vbijte v glavo eno osnovnih pravil, ki vam bo dajalo ceno med Slovenci: **Bolje, da ti zavidajo, kakor da te žalijo.** In morda še najbolj močna, ki jo bodo z veliko verjetnostjo sprejeli (že rahlo naveličani) volilci: **Če ni vreden, pa je potreben.**

Vsi skupaj pa na srečo dobro veste:

Nobeno drevo ne zraste do neba

Bodite izvirni v svojih prijemih: Narod ceni take. Bolj so »čudni«, raje jih ima. Saj veste, na tak način jim je zadeva bližja. **Vsak po svoje – je dejal tisti, ki je kravo s svedrom drl.**

Ali po J. H. R.: **Z ženo sva srečno poročena. Ona je srečna, jaz pa poročen.**

Za intelektualce je dobra tale: **New wife, new life** ali po naše:

Nova žena, novo življenje, nove radosti, novo trpljenje.

Pa tudi spodnji in podobni sta primerni, bolj za manualce seveda:

Slovenec sem in nobena sila me v soboto zvečer ne bo domov pribila

**Od šanka do šanka potujem, od Micke do France pa
vasujem in hudim očetom uspešno kljubujem**

Naj vam ob koncu svetujem: **Čim manj delajte konkretnega**, kajti **Kdor dela, greši**, tega pa naš narod ne odpusti rad. **Pustite, naj delajo drugi** (predvsem tisti, ki so bili včasih tovariši).

KJE KANDIDIRATI?

Če ste pravi politik, do tega vprašanja ne smete biti preveč tankovestni. Kandidirali boste pač tam, kjer imate največ možnosti, da vas izberejo in nato izvolijo. Manj pomembno je, za kaj kandidirati, saj vam bodo to določili drugi. Za predsednika države nimate možnosti (izjemi se opravičujem), mesta pa so v zboru in svetu. Če ne bo šlo na republiko, bo precej prostora v vaških in krajevnih odborih in v bodočih 320 občinskih vladah. Samo, da tam ne boste nikoli na slovenski TV. Boste pa zvezda lokalnih radijskih postaj. Saj je tudi bivši predsednik ZDA R. R. začel na ta način.

Ker boste kandidirali v ustrezni stranki, pomeni, da morate včasih narediti miselni salto mortale, vrednostni zasuk, pa bo. Saj se spomnite K. D. K.: *Človek, novi človek vstal bo iz človeka.*

Taki, ki so znani in menjajo stranke, so zaželeni, posebej če pri ljudeh vzbujajo simpatije. Danes komunist, jutri črni revanšist, pa spet priden socialist, ali če je treba fašist itd., spisek je dolg. Časi so pač taki, da brez strank ne moreš, vendar pomnite: *Čez nekaj let boste spet iskali potrdila, da niste bili zraven.*

Naš narod ima bogate izkušnje s takimi in drugačnimi strankami, pa je nekaj teh tudi zapisal:

*Kdor izbira, izbirek dobi
Prehitra ženitev je dolga grenitev
Zakonski stan je solzni dan
Nevesta bogata je rada rogata
Mladi želijo biti zvesti, pa niso, stari nezvesti, pa ne
morejo*

In če volilci volijo ljudi, potem volijo take, ki jih poznajo in ki vsaj niso delali škode. Moj dvoimenski kosmati prijatelj me ob vsakem srečanju prepričuje, kako se je tokrat res našel med svojimi in nekaj razlaga o kvadraturi kroga. Pa saj smo taki skoraj vsi. Ne zamerimo si preveč.

Morda vam bo pri izbiri koristilo tudi dejstvo, da ni nihče upoštevan prerok v svoji deželi in da boste na svojem rajonu praviloma dobili najmanj glasov.

KAJ SPLOH POMENIJO IMENA POSAMEZNIH STRANK

Na Slovenskem je tačas preko 70 strank, ki imajo tudi svoja, kar domiselna imena. Kratka anketa med voditelji strank je pokazala, da le-ti v glavnem ne vedo, kaj ime njihove stranke sploh pomeni.

Če si že predsedniki lahko to privoščijo, pa se to ne sme zgoditi kandidatom stranke, koristno pa je tudi, če to vedo volilci.

V tem poglavju je opisanih nekaj temeljnih pojmov, ki so sestavine imen posameznih strank in gibanj v Sloveniji. Pojmi so prevzeti iz knjig, ki tolmačijo tujke in druge literature, dodani pa so tudi izsledki lastnih raziskav in spremljanj modrovanj na predvolilnih shodih strank.

Že dejstvo, da imamo večino za večino pojmov, ki označujejo srečno in svobodno življenje tuje besede, kaže, da v teh zadevah v naših krajih v preteklosti nismo preveč pretiravali.

SLOVAR POMEMBNEJŠIH TUJK, NA KRATKO

Alternativa: navadno nujna izbira med dvema možnostima. Če teh ni, se volilci spoznajo s *klavstrofobijo* in *drinkizacijo*.

Delovanje v alternativnih razmerah: Lezi in uživaj.

Anarhizem: stanje za katerega je značilen nered, brezvladje, nezakonitost, razbrzdanost in razuzdanost, pa tudi nenačrtnost in država brez vlade. Anarhična proizvodnja pa je tista, kjer tržišče edino uravnava vse razmere.

Bordelizacija: stanje po daljši vladavini različnih veselih narodnjakov in liberalcev.

Budalizem: gibanje, ki so ga organizirali pred 455 leti v južni Srbiji. V Sloveniji se je pojavil kot Butalizem z g. M. in razvil po drugi svetovni vojni. Kot kaže, kulminacija tega gibanja še ni dosežena.

Demokracija: (DEMOS – ljudstvo*, KRATEIN** – vladati)

To je politična ureditev, kjer pripada oblast ljudstvu, ker pa je tega preveč, prostora v parlamentu pa premalo, je v navadi posredna vlada ljudstva preko poslancev. Naša demokracija torej ni in ne bo demokracija, ker bodo poslance izbirale stranke in ne direktno ljudstvo. Na popovojnih volitvah je bila torej DEMOSkracija, sedaj pa bo STRANKOKracija. Rdeči so demokracijo zavračali, češ da gre za obliko razrednega gospostva, socialisti trdili, da je najvišja stopnja pred nebesi socialna demokracija, demokrati pa so jo izrabili za vlado ljudstvu s policijo in vojsko.

Obstajajo tudi druge definicije:

- Demokracija je, ko del ljudstva, ki je v skupščini, usmerja delo dela ljudstva, ki je v vladi, in to na način, ki je večjemu delu ljudstva, ki je na polju, v tovarnah, na cesti ipd. tako všeč, da ne zahteva ogorčeno, da oni manjši del ljudstva neha s svojimi aktivnostmi in hoče del sebe na onih mestih,... do konca mandata. Ob postavki, da večina ljudstva lahko prej omenjeno nestrinjanje izrazi brez večjih posledic. Če to ni doseženo nastane stanje **demonkracije**.
- Demokracija je nasilje večine nad manjšino.
- Demokracija je v sredi votla, okolico pa čuva narodna MILICA.

Obstajajo tudi zlobne variante trdorokcev, po katerih je demokracija vrsta vladanja, ko se **krati** delovanje DEMOSA (beri ljudstva).

* Odkar se je v Sloveniji osnoval DEMOS in krčevito vztraja na sceni, se stari Grki borijo za zamenjavo te besede za ljudstvo.

** Zamenjava Kratein s Kreten je običajna, če se na oblast po nesreči ali načrtovani zlobi, priplazi strankarski lizun, ki z veleumnimi potezami doseže veleneumne rezultate.

Način delovanja v demokraciji: vsak lahko dela, kar mu naroči šef, mama, ata,...

Demokrat: tisti, ki podpira prej omenjene usmeritve. Največji demokrat je tisti, ki najbolj demokrati.

Demos: najprej je bila to oznaka za starogrško rajo, ko je ta dobila svobodo, je prevzela tudi ime (raja pa so ostali sužnji).

Elekcija*: volitve.

Elektor: volilec, ljubilec, birač.

* Pazite, da jo med govori ne zamešate z erekcijo, ki pomeni izbruh ali tudi izliv.

Fašizem: ena od oblik nasilnega vladanja vladajoče buržuazije ali konzervativnega dela finančnih mogotcev.

Kandidat: (candidatus – belo oblečen) – kdor se poteguje za dobro službo, čast, želi opraviti izpit. **Kandidirati** ne zamenjajte za **kandirati** – tu gre za sladko konzerviranje.

Katolicizem: (katholikos – vesoljen).

Katoliki: pripadniki verske sekte, ki zmotno misli, da obvlada vesolje in da je center sveta v Rimu.

Slovenski katoliki: podpripadniki zgoraj navedene sekte, ki menijo, da obvladajo Slovenijo in so enako prepričani, da je center sveta v Rimu.

Slovenski nekatoliki: preostanek slovenskega naroda, ki ve, da jih lahko reši le predpostavljeni zgoraj omenjenih (beri oče BOG), če se istim ponovno zgodi oblast.

Klerikalizem: vmešavanje Cerkve in duhovščine v politiko, politično gibanje, ki zastopa koristi katoliške Cerkve.*

Klerikalec: kdor se prepozna v zgornji definiciji. Bolj konkretno je to definicija za tistega, ki od prižnice v skupščino in na vlado leta, pa farja sprašuje, kaj naj dela in se trese, ko grmi, misleč da ga BOG krega, a je vesel, ko se bliska, ker je prepričan, da božji fleš pomaga spravljati njegova politična dejanja v viške (izpeljanka iz VICE) arhive.

* Dejavnost naših božjih strank in dušnih pastirjev po mnenju istih pomeni izjemo, ki potrjuje pravilo. Menijo namreč, da se država vmešava v katoliško Slovenijo.

Klerobankir: osebek, predstavnik institucije, ki darove svojih vernikov najraje posoja le istim, za brezbožno obrestno mero.

Klerokracija: vlada duhovščine.

Telepatoklerokracija: obdobje vladanja prve slovenske **demokratske** vlade.

Komunizem: iz latinščine skupen, zajednički. Jedna vas, jedan kotao, jedan muškarac, više žena, djeca na brigu državi. Brezrazredna družba, vse od vseh, od nobenega nič in na koncu vsi brez vsega.

Komunist: član SDP (skrivnih donatorjev partije).

Koncepcija in strategija: nekaj, česar nimamo in zato delamo pod geslom: **Lako ćemo, kein problem.**

Konvencija: za tiste, ki sovražijo slovenščino in hočejo svoje maloumje in puhlost povzdigniti na high level, sicer pa pomeni to zborovanje, dogovor.

Po vzoru ameriških kavbojev so prvi v Slovenijo to uvedli njihovi slovenski kravarski kolegi.

Konservativizem*: nagnjen k ohranjanju obstoječega, zlasti preživetih družbenih razmer, ustanov, nasproten spremembam.**

* Ne zamenjajte s konzervativizmom – to je gibanje za uživanje konzervirane hrane.

** Geniji slovenskega konservativizma še niso ugotovili, da imajo tudi po definiciji največje zasluge zato, da vse ostaja po starem.

Konkretizacija: čim manj uporabljajte v praksi – **Delo krepa človeka.**

Konzul: pooblaščen predstavnik neodvisne države v drugi državi, imenovan tudi veleposlanik, če država želi biti večja, v očeh druge države oz. če je za neko državo velik interes pri koritu.

Koordinacija: smotrna, harmonična uskladitev pojmov, dejavnosti, funkcij ipd. **Slovenski koordinator** – človek, ki ima v slovenski praksi nalogo in neuresničljivo željo udejaniti te lepe cilje.

Korupcija: vse kar pelje do cilja po hitri poti, pa ni preveč pošteno, krepostno, poceni, je malo ponarejeno ipd.

Libera: pogrebna molitev, rezponzorij za umrle. *,**

* Pri naših produktliberalcih mrcvarjenje poslancev in utrujanje TV gledalcev.

** Pri anarholiberalcih gre za stokanje po mladih letih.

Liberalen: svobodomiseln, brez predsodkov, širokosrčen, razsipen.*

* med narodom tudi oznaka za vrsto ljudi s področja kvartopirstva, kurb, vedno bolj tudi aidsarjev.

Način delovanja v liberalizmu: vsakdo dela, kar mu paše.

Libertas: svoboda, prostost, boginja svobode.*

* Z liberalizmom in liberalci nima nobene povezave.

Ljudstvo: skupina ljudi, ki ima srečo ali smolo, da živi na določenem ozemlju. Narodne stranke štejejo pod ljudstvo ponavadi le tiste prebivalce, ki so mobilni s kmečkimi vozovi in ki nosijo potico škropit.

Način dela v ljudskem sistemu: Delam kakor norc, plačan kot zamorc.

Moral: skupnost norm o нравnih dolžnostih ljudi. O tem ne bi preveč, saj dolžnosti niso bile naša močnejša točka. Tisti, ki hočejo, pa naj se kar nazaj držijo. Narod jih bo iz srca pomiloval. Je pa za naše razmere zelo primerna

Moral insanity – sliši se ugodno, kar dobro pa zaobseže moralno izprijetost in sebičnost.

Monarhija: samovlada, oblika državne ureditve, npr. kraljevina, kjer pripada največja oblast in čast monarhu.

Gibanje za kralja Matjaža bo v Sloveniji začetek aktivnosti za resno slovensko državo, ki je brez kralja kakor pav brez repa.

Nacionalizem: najprej zavest, gibanje in boj mlade buržuazije v boju proti fevdalizmu in absolutizmu. Kasneje je to postalo reakcionarna ideologija in politika, v kateri hočejo nekateri svoje cilje skriti za interesi vsega naroda in pri tem praviloma tudi na račun drugih narodov.

Nacionalizacija: izvira iz zgornjega, pri čemer pa se zaničuje in pokrade bližnjega soseda, ne glede na nacionalnost.

Opozicija: nasprotujoča ali nasprotna stran ali skupina. V Sloveniji nasprotnik opozicije ni nujno in vedno pozicija. Je lahko tudi opozicija. In tudi ta ima lahko opozicijo.

Način dela v opoziciji: proti vsemu in vsem, ki so proti meni in nam, na vse možne načine.

Parlament: izhaja iz parler – govoriti, kasneje pokrajinsko sodišče v Franciji, nato ime za skupščino.*

* V Sloveniji po letu 1991 sodišče za slovenski narod.

Parlamentarec: poslanec, odposlanec pooblaščen za pogajanja s sovražnikom.

Polemika: razvneta razprava s tekmeci, kjer se praviloma izbira strokovna sredstva. Pazite, s tekmeci, protikandidati ipd. nebodigatreba se **polemizir**, medtem ko so v kemiji bolj znane **polimerizacije** – kjer se več malih molekul veže v večje.

Socializem: gibanje, ki se je razvilo iz kapitalizma na poti v komunizem, vendar v Sloveniji na srečo ne do konca.

Stranka: skupek ljudi, ki se med seboj manj sovražijo, kot sovražijo ljudi druge stranke.

Slovensko: sinonim za vse, kar je v Sloveniji, razen: beguncev, večine delavcev Snage, madžarske salame ipd.

Čeprav so tuje stranke pri nas prepovedane, morajo nekatere stalno dopovedovati, da so slovenske, kar je s stališča resnih tujih strank debilno početje in odganjanje volilcev, ki niso čisto naše krvi. Kmalu lahko pričakujemo npr. **Slovensko Srbsko stranko** ipd.

Delovanje v slovenskem sistemu: Ej ga, pas če je nš.

Stratokracija: stanje, ki nastane iz **demoskracije**, ko se uspe generalizirati kaplarija.

Način delovanja: baci se u zaklon, pesniki s leva.

Volonter: prostovoljec, kdor brezplačno opravlja delo, da si pridobi prakso.*

* V Sloveniji narod, ki ostane brez plače, ker si nekateri za dobro plačo pridobivajo osnovne pojme. Predlog: preprečite jim še specializacijo.

Ker so vam osnovne zadeve jasne, gremo izbirati stranke.

Če želite hitro uspeti, hop v kmečko stranko.

Načelo: **Med desetimi slepci je enooki kralj**, je na delu. Pohitite, dokler se še kak doktor ali maturant ne zapodi tja in vam odvzame mesto.

Kmetje so imeli dovolj zgledov na propadlih kmetijah kmetov – politikov, v časih ko hlapci in dekle še niso dovoljeni, zato so se vrgli na delo. Tolerirajo celo to, da nadebudni »kmečki« politiki v domačih oblačilih (beri MURA 92, kravata Svilanit), kosijo travo po zelenicah sredi mesta, ker vrtnar ta čas župani. Sicer pa so rek: le čevlje sodi naj kopitar, ravno črni in kmetje najbolj šinfali.

Zanesljivo mesto v nebesih vam zagotavlja firma krščanskih..., zato je vaša izbira jasna, ni pa ravno krasna. Tudi ni nujno, da boste sploh prišli na listo, ker je tam že dolga vrsta. Pa kaj je mesto v parlamentu proti dobremu mestu pri Gospodu. Saj veste: **Veliko poklicanih, malo izbranih.**

Če hočete dober žur: splazite se med alternativce

Alternativci so čudna skupina, ki se, kar je posebej čudno, veže v stranko oz. unijo, da je bolj po tuje. Kakšne vrste sekcije ima, ni važno – so pač vse pasme in podvrste ljudi (oznaka teh... po mojem kolegu L. G.), važno je, da so proti vsemu za kar so drugi in v končni obliki tudi proti temu za kar so sami. Evolucija in revolucija, anti resolucija, tujina in stalne vloge v državni proračun so njihova značilnost. Bogvaruj, če pridejo na oblast! To bi bil njihov konec. Komu bi potem jamrali in kdo bi jih zatiral. Policijski avtomobili bi bili vijolični in gospodje policajji bi varovali otroke v vrtcih, vsi bi morali postati drugačni, kot so že itak, sicer in bil bi krasen cirkus, maškerada. Pa še zažgali bi koga.

Moj prijatelj C. je velik sovražnik feminističnega kroga teh unitarcev in trdi, da so same grdulje, samice in neizživete kontradiktorno usmerjene

poldame (polsame), potrebne temeljitega in rednega servisiranja ipd. neumnosti.

Nekaj jih poznam. Potrebne bodo žrtve, fantje. Poskusimo pred volitvami in po njih. Na samih volitvah pa se zadržite. Takšna so pravila. Isti C. mi je tudi zatrdil, da se gayi servisirajo sami in da jih volitve ne zanimajo. Jih pa podpirajo. Bolj ko se ljudje ukvarjajo z njimi, več miru imajo.

Alternativcem, modernistom, feministkam, gayistem ipd. marginalcem boste lahko pomagali predelati predlagani program, če se v njem ne boste videli. Sicer pa si slovenski človek nikoli ni mislil, da se mu alternativci lahko sploh zgodijo.

Zavedajte pa se, da boste po volitvah ostali v družčini cmeravih marginalcev, ki se bo ukvarjala z esencialnim problemom: ***Kako plačati vzdrževanje Metelkove.***

Če hočete ostati še naprej reveži, se pridružite socialistom

Ti so vmesna stopnja do komunizma, ki pa je sedaj prepovedan. Če se bodo obrnili nazaj v kapitalizem, imajo po teoriji še kakšne možnosti, sicer so v slepi ulici. Boste pa imeli vsaj dober občutek, da ljudem obljublimate in jih tolažite. Nujno pa boste morali skupaj z vernimi, če nimate namena izumiti svojega boga. Pa rdeč križ je tudi primeren za to koalicijo. Ker živimo od upanja, tudi vi upajte, da vas bodo volili kot predstavnika stranke, ki obljublja nebesa brez dela in pravice za vse.

Če želite glasove nostalgistov, je vaše mesto v taboru komunistov

Ker ima večina Slovencev dve leti demokracije že dovolj, si spet želi časov: ***Vsak po svojih nezmožnostih, vsakemu po njegovih potrebah.*** V vsakem od Slovencev je en majhen komunist. Prebudite ga. Vzemite v roke stare pamflete in dobili boste stare somišljenike. In spet bo veselo, spet se bo živelo.

Če želite dolgoročno naložiti, stopite k demokratom

Dame in gospodje imajo take položaje, da če slučajno ne boste izvoljeni, boste pa gotovo voljeni. Vstopajte posamezno in pod geslom: ***Ljudstvu vso čast, nam vso oblast.***

Bodite sicer pozorni na njihov kratek zgodovinski spomin: Včasih SLO (splošna ljudska obramba) zato danes (SLO) slobodna Slovenija – to kratico pa so nam že prepovedali. In že na marsikoga so pozabili, zato pa bo narod spoznal vas. Vedno je po eno mesto v reklami rezervirano za nove.

Pazite se raznih liberalov in klerikalov

Takšne sumljive družčine združujejo vse, ki jih resne, urejene, damske, profilirane in sploh in oh stranke zavržejo, oz. ne sprejmejo. Nalepili vam bodo etiketo, vendar boste prepoznavni. Ker pa je vsak Slovenec pod kožo krvav, se kar rad odloči za to ekskluzivno ponudbo. Pa tudi pionirskih čepic, mladinskih akcij in ministriranja se vsi radi spominjamo. Če se odločite zanje bodite radikalni in po metodah klerikalni. Če pa ste zraven še obrtnik, so vaše možnosti zelo velike.

Kaj pa nacionalisti?

V srcih smo itak vsi z njimi, vendar naj vam še tisti preostanek morale ne da, da bi šli k njim. Kaj, če bi to storili vsi in bi zmagali. Saj potem ne bi imeli samo **suverene** Slovenije, ampak celo **superiorno**. To pa bi bilo za narod hlapcev preveč. Bodite torej z njimi, vendar preč od njih.

**ODLOČIL(A*) SEM SE,
DA BOM KANDIDIRAL(A)**

TOREJ SEM

Ko je tudi vaša žena dokončno privolila, da boste kandidat in ste to pogumno odločitev odločno (akceptirali, absorbirali, intrainstalirali...) sprejeli tudi sami, morate:*

Vedeti:

To je majhen korak za človeštvo, vendar velik za vas in vašo družino

in

- *Pripraviti predvolilno kampanjo*
- *Urediti sebe (poreklo, izgled, družino, imovino...)*
- *Pripraviti nastope z govori*
- *Na kratko razmisliti, kaj boste storili če zmagate – pretirano pa se ne obremenjujte. Več o tem vam bodo itak podrobno razložili in ukazali državni uradniki, ki jih boste imeli »srečo« podedovati od svojih predhodnikov*
- *Se temeljito pripraviti na to, da boste na volitvah propadli*

* Kandidatom ženskega spola predlagamo, da organizirajo otrokom rezervno mamo in možu ustrezen servis, ali pošljejo moža v tujino, če je družina drugače urejena.

ORGANIZACIJA PREDVOLILNE KAMPANJE

Velja upoštevati nekatera temeljna načela okoli predvolilne kampanje:

Predvolilna kampanja je nujno potrebno in zelo drago zlo (malo bolje je sedaj, ko so mediji dobili postkomunistični ukaz, da morajo **zastonj** objavljati **tudi** debilna in imbecilna sporočila strank in slike njihovih poglavnikov in garde dam. (Potrošniki pa moramo to seveda gledati in plačevati.)

Zato ste že vnaprej propadli, če nimate:

- **denarja**
- **»svojih«** novinarjev in urednikov (posebej na TV in radiu)
- **fotogenične pojave**
- **ustrezne žene**

Če zgornjim pogojem ne morete zadovoljiti potem:

- **se ne trudite in ne zapravljajte denarja**
- **psujte novinarsko sodrgo**
- **naredite plastično operacijo** (kdaj vam bo že prišla prav)
- **rešite se žene** (vsaj nekaj boste imeli od poskusov na priprave, da bi nekoč nekaj bili)

V volilni kampanji boste uspešni, če boste združili lastnosti malega Goebelsa, z logiko marketinga, ki vlada v gospodarstvu. Praktičen problem je, kako se izogniti cenenemu političnemu štacunarstvu oz. predvolilni patologiji, temelječi na primitivnemu, opolzjemu in namigovalnemu ponujanju kandidatov in njihovih programov.

O tehničnih podrobnostih kampanje tudi ne bomo razpravljali, le na dve podrobnosti bi vas opozoril. Uredite življenjsko zavarovanje. Razdelite domače naloge: hči naj kuha, sin skrbi za psa, žena za vas in da ne boste

bankrotirali, vi pa pazite: **da vas ne bodo med kampanjo fizično odstrelili.**
Svetujemo tudi, da najamete čimveč goril v varnostno spremstvo in čim
manj opic med svetovalce.

PREDLOGI ZA (PRED)VOLILNE GOVORE POSAMEZNIH STRANK IN KANDIDATOV –

nekatera izhodišča, ki bi jih bilo vredno upoštevati

V tem poglavju skušam dati nekatera osnovna izhodišča za govore posameznih strank. Zadeva ni tako komplicirana, zato pa tudi ni zelo preprosta. **Osnovna pravila vsakega govora morajo temeljiti na: Komu?, Kdaj? in Zakaj?**

Tu so vse stranke in govorniki na istem. Vsi govorijo volilcem (na TV so ti isti, na terenu pa selekcionirani in je lažje – ker so itak zbrani že prepričani), rok jim določijo organizatorji in govorijo zato, da bi zmagali.

Vaše edino geslo, ko greste na oder, torej je: **Hočem vaše glasove.**

Osnovna izhodišča (poglavje o programih strank), teme ipd. morate torej malo predrugačiti, intonirati, zamegliti ali poudariti, dodati nekaj neumnitivov in preprostnikov, ob vsem pa še malo lokalno »zaviti«, pa bo ko bog. Pa okrancljan oder, grb in naša zastava, slovenien folk song und tanc, pa vol na ražnju in kak štefan vina. To je seveda nujno poleg pleskavice in pira in pic ter hotdogov, da otroci ne bodo tečni.

Ko zapustite kraj, morate ostati v srcih volilcev, gostilničarjev in raznih kramarjev. Saj veste: **Kjer se osel valja, tam dlako pusti.**

In če bodo rekli: **Velik je kot gloria**, ste na pravi poti.

Med govori je treba intenzivno uporabljati domače modrosti in tudi svoje pozitivne reference, če jih slučajno imate. To bo najbolj vžgalo. Če ne veste, kaj so to reference: to je tisto, na kar se lahko sklicujete, da ste dobrega postorili, in sicer dokumentirano, z datumom in navedbo.

Še malo teorije govorništva: ko se predstavite publiki, je okoli 50% pomembna vsebina, 20% so psihološke komponente, 20% je učinkovita predstavitev in 10% osebnosti. To velja seveda za razvite in resne države, pri

nas je vse precej drugače, zato počasi naprej, stavek za stavkom. Vendar je zelo pomembno, da se da 90% govorništva naučiti in le 10% je danega.

Vsa teorija pa propade, če so tehnične možnosti slabe, npr. če crkne ozvočenje. Za res samo gledalce v zadnjih vrstah boste izpadli kot Charlie Chaplin ali kondor, ki obupano krili pred vzletom.

Izhodiščni pregovor za vaše nastope naj bo: **Veliko grmenja, malo dežja**. Vi se ga seveda ne držite, povejte čimveč. Nasprotnika pa lahko pošteno namočite s to modrostjo, posebno če govorite za njim.

Vendar pa velja zelo zlato pravilo govorništva: **Če nimaš kaj povedati, tega ne počni na odru**.

Važna je torej vsebina in to, da se publiko na začetku vžge in potem počasi dodaja plin. Kot na štedilniku, da bo preprostemu človeku bolj doumljivo. Zraka je pa itak dosti.

Profesorji kurjenja centralnih kurjav pravijo: **Če v treh minutah ne uspeš prižgati olja, potem nisi za to službo**. Pa še peč je zapacana, bi dodal dimnikar.

V nadaljevanju je pomembno, da se vsebino lepi skupaj z argumenti, ki morajo po možnosti držati vodo, kot pravijo, in zadevo, ki jo razlagate, napraviti verjetno, celo nujno. Vaš govor mora vzpodbuditi tudi razmišljanje poslušalstva (vendar ne preveč) in predvsem identifikacijo z vašo pojavo in programom. Stranke seveda ne pozabite, saj ste njen vojščak.

Lažje bo, če se boste med govorom skoncentrirali na tisto, kar želite povedati, kot na to, kako boste povedali. Posebej bodite pozorni takrat ko snemajo in na zlobne novinarje. Če bo kdo objavil vaš brezrepoglavi govor, boste pošteno v težavah.

Kadar vam med govorom zmanjka besedi in idej ter pravih misli – špage (kar vidim vas kako boljčite v prazno in lovite besedo) uporabite pregovor ali rek, lahko celo kitico kake manj znane slovenske pesmi (če je znana se vam lahko zgodi, da ugotovijo da ni prav in vam dajo po šolniško cvek).

Sicer je bolje, da si govor zapišete, oz. še bolje, da vam ga zapišejo drugi. To sicer ni v skladu s sodobnimi tendencami public relations, vendar je Slovencem to bolj po meri. Trije glavni razlogi so: Prvič se prepričajo, da

zna kandidat vsaj brati in pisati (po obeh zadnjih vojnah je bilo veliko primerkov, ki niso dajali na tem področju velikega zaupanja), drugič vedo kdaj bo konec in lažje zdržijo in tretjič, tak govornik je resen: tisti, ki govori iz glave in se tudi prilagaja situaciji, pa je glumač in blefer.

Moj skromni nasvet: če že ne berete govorov, imejte pri sebi vsaj papir, na njem je lahko tudi angleški tekst. Če vas bo kdo ujel, mu razložite, da bo govor jutri objavil tudi New York Times, pa ga niste utegnili prevajati.

V tekst lahko navržete tudi nekaj latinskih. Redko kdo bo vedel, za kaj gre in vsi bodo kimali, da bi ne izpadli bedaki. Zato pa lahko vmes navržete tudi nekaj japonskih in kitajskih (pisano fonetično npr. Joto kito hinču sito). Če vas bodo sovražniki pogruntali (posebej nevaren je J. C. Z), jim mirno povejte, da so imeli Kitajci svoje pregovore in jezik že takrat, ko so stari Latinci kravi rekli še MUU.

O angleških in nemških v govoru ne bi govoril, saj smo te že ponašili. Ponekod pa kaže, da bo kmalu treba govoriti kar nemško, da vas bodo sploh zraven spustili. Odvisno od tega, kako hitro nas bodo razprodajali.

Ne pozabite seveda, da je na nekaterih koncih Slovenije treba govoriti italijansko in madžarsko. Pa tudi ne pozabite, da se čez mejo takih zadev ne sme delati, čeprav je govor še tako dober. Sicer se z dvojezičnimi ne trudite preveč. Itak imajo svoje ljudi v skupščinah po ključu, »naši« vam bodo zamerili tujčenje, lingvisti pa se zgražali nad vašo italomadžarščino. Pa še kdo Vam lahko kaj podtakne, ko nič ne razumete.

Če vam med govorom vse skupaj ne gre in ne gre (kljub vsem prej navedenim napotkom), nikar ne glejte nesrečno naokrog. Odločno pokažite k šanku in vljudno predlagajte: **Čik pavza**. Takšen zaključek govora bo ugodno vplival na vaše volilce in vam prinesel marsikateri pošten glas. Čagavcev, tečnih babnic, bradatih intelektualcev in licemerov pa si menda res ne želite med svojimi pristaši.

Zelo pomembno je, kaj se med govori, pred njimi in po njih dogaja z vašo ženo. Da žene vodijo svet preko različnih načinov obdelave politikov – svojih mož in ljubimcev je dolgo znano. Kot tudi to, da je najprej treba priti na oblast. Slovenska volilka bo najprej pogledala, kako je kandidat oblečen (skomina jo seveda tudi slečen), če pa je zraven soproga kandidata, pa njo. Saj velja:

Po ženi se mož pozna

In zakaj bi zaposlena Slovenka izgubljala čas. Pa še dvojno lahko opravlja.

Torej je ocena kvalitete kandidata zelo odvisna od ocene žene, zato je zadeva zelo pomembna. Vse je rešeno, če je žena kandidata lepa in mila, sodobno in tradicionalno oblečena, dobrega pogleda in da se, če jo kdo slučajno kaj vpraša, ne obnaša kot koza.

Ker je takih žensk malo in še manjša verjetnost, da bi svoj čas na daljši rok zapravljale z različnimi primerki, ki kandidirajo pod sumljivimi oznakami in grbi, je treba publiko navaditi na to, kar pač je pri roki.

Da sem zloben, porečete. Vendar boste kaj kmalu priznali, da imam prav. Skoraj vsi naši politiki, ki so žene s seboj v progrome vodili, so se jih kmalu znebili.

Torej, če že **vaša** res ni baba kot **grom**, jo raje vzemite s sabo le občasno, da ne porečejo, da ste »čudni«. Pa kljub temu vedite:

Ni vsak mož, ki ima ženo

Še druge registre bo treba odpreti za dokazovanje tovrstnih kvalitiet.

Večino žensk pa bolj kot žensko vprašanje v družbi zanimajo različne zveze in avanturice kandidata. Da ne bi preveč izgubljali časa s sprenevedanjem in iskanjem alibijev, vam svetujem: **Če ve žena, je vseeno, če vedo drugi**, če ne in bo zvedela od drugih, bo hudič. Imam kar nekaj znancev, ki bi zelo radi kandidirali, pa se zaradi svoje starejše in tudi novejše zgodovine ne upajo. So pač uživali in se držali starega kavbojskega pregovora:

Ni dedec, kdor ne mara dobrega viskija in pokvarjenih žensk

Ženske, ki se odločijo za kandidiranje opozarjam, da morajo biti še mnogo bolj »čiste«, kot njihovi moški kolegi. Priporočam pa tudi večji poudarek na izgledu, čustvenosti in manj na racionalnosti. Veliko stvari pa velja enako kot za moške kandidate.

EPP vložek

Če želite učinkovit govor, ki bo razplamtel strasti, motiviral ljudi, raznežil oblasti in Vam prinesel glasove – sem vam na voljo. Pošljite mi prosim samo teze za svoj govor, sliko ter željo po velikosti črk. Za 1000 DEM boste dobili govor za tri ciljne publike. Promocijski govor ob izvolitvi za predsednika, poslanca ipd. Vam bom napisal zastoj in v čast mi bo, da ga bom za bogato obloženo mizo tudi poslušal.

Preden preidemo k volitvam še kratek pregled o področju, ki je zelo pomembno v slovenskih razmerah. Ker obstajajo bogate izkušnje in tradicija ter velike možnosti, vam predlagamo, da temeljito preberete naslednje poglavje in nam sporočite tudi svoje predloge. Večino njih pa bomo imeli itak priliko srečati v polemikah in na razpravah po sodiščih.

KAKO ZANETITI SPORE MED LJUDMI

in jih izkoristiti v strankarsko ali svojo korist?

Če sami oz. skupaj s svojimi ideologi ne zmorete dovolj »purfla« za svoje programe in nastope, morate izkoristiti slabosti drugih. Malo jih skregate, oblatite in drugače potunkate, tako da seveda ne bodo vedeli, od kod jim prihaja vsa zgodba. Potem pa boste malo mirili, generalno svetovali, a jih v resnici tunkali. Globlje in globlje.

Ker je Slovenija potencialna skupnost nekaj sto držav, mešanica nekaj deset narodov in jezikovno zakompliciran sistem, pa seveda konglomerat dveh in več milijonov »težkih bitij«, (1/3 komplikantov pa je še zunaj, na ozemljih, ki zaenkrat še niso naša!), je možnosti za netenje sporov zelo veliko. Za glihanje le – teh v svojo korist pa je možnosti neizmerno. Večino tega bodo pokasirali advokati, zdravniki in psihiatri, vendar pa tudi Vam lahko ostane slasten zalogaj. Pa preidimo k možnostim za netenje sporov.

KAKO SPRETI MED SEBOJ SLOVENSKE DRŽAVICE, OBČINE IN VASI?

1. Objavite razpis za štajersko – slovenski slovar
2. Razglasite, da so šiškarice frigidne
3. Podarite Postojni nagrado za najbolj urejeno primorsko mesto
4. Razglasite savinjski želodec za gorenjsko specialiteto
5. Podarite županu mesta Ljubljane nagrado mesta Butale
6. V statističnem letopisu objavite, da živijo v Tepanji vasi tepci
7. Postavite pogoj: če dobijo volilno pravico v Sloveniji argentinski Slovenci, potem jo bodo tudi Indijanci iz plemena Slovenači
8. Izobesite napise: psom in Kranjcem vstop prepovedan
9. Oblecite mariborske nogometaše v zelene drese
10. Protestirajte, ker so Primorci zagrabil Slovincem obalo, itd.

Če Vam manjka idej, malo poslušajte govore regionalnih veleumov in nekaterih skupščinskih posebnžev tki. folk špreherjev ali future-lajersov ipd.

SEDAJ PA K NUJNEMU ZLU

K VOLITVAM IN VOLILCEM

Živali izbirajo svoje voditelje tako, da se med seboj napadajo, praskajo, tudi požrejo, medtem ko jih ljudje volijo. To izhaja iz znane teze, da je človek žival, ki ima nagon po pravilih. Volitve so torej neka dejavnost, skoraj obred, ki ima širši pomen in dimenzije. Disciplinira in obvladuje čustva in nagone, označuje in zaznamuje neko obdobje ter končno da izvoljenim neke posebne kompetence in možnosti za, biti, za nekaj časa, drugje in drugačen.

Obred se izvaja kot igra, ki je toliko bolj zanimiva za udeležence, kolikor bolj lahko prijetno in z upanjem na uspeh v njej sodelujejo. Ravnotežje hazardnosti, sproščenosti in upanja po dobitku je ključno za dobro igro. Ko je končana, se vse to razblini. Ostanejo dobitniki, drugi pa malo razočarani, pa vendar zadovoljni, da so se igrali in si tako ali drugače poplemenitili, obogatili, olepšali življenje, ali pa se preprosto zabavali.

Politična igra pa se od drugih tudi malo razlikuje. Pravila se med igro spreminjajo, dopolnjujejo, tudi izigravajo. In često se igra več iger ali pa je na koncu igra že čisto drugačna. To je mogoče tudi zato, ker večina udeležencev igre (volilci) sploh ne pozna pravil igre in jih krupjeji (male strankarske in druge ekipe), stalno izigravajo.

Važno pa je, da je igra zanimiva, razburljiva in da igralci v vsakem trenutku poznajo pravila igre, kakršnakoli že so. In zmagovalec mora biti jasno izbran po teh pravilih.

Da volitve ne bi bile le tehnično opravilo, je treba malo bolj učeno razložiti tudi funkcije, motivacije in hotenja volilca, ki ga odlikuje človečnost (hu-

manitas) in človeškost (hominitas). Njegove norme in vzorce obnašanja se napolnijo med življenjem v nekem okolju in sistemu. Številne teh komponent so družbeno kontekstualizirane, če ne celo reflektirane. Reakcije volilcev so lahko emotivne, racionalne, vrednostno ciljne ali celo akcijske – Bog varuj – afektivne. Časovno delovanje posameznih mehanizmov in vzroki zanje so različni, vendar pa naj dosežejo (po želji strank in kandidatov) pravilno kulminacijo v trenutku obkrožanja kandidatov na volišču.

Praktično to pomeni, da se bodo številni volilci odločali šele na volišču, nekateri tudi miže, saj bo izbira na vseh področjih prevelika.

Letos torej bo, kar bo, saj šele dolgotrajnost zagotavlja relevantnost inkulturacijskih procesov ter kibernetičnost elekcijskih solucij in determinacij, kar vse vodi v stabilnost interperonalne matrice.

Iz vsega tega sledi, da je treba volilce preusmeriti in preoblikovati. To pa je dolgotrajen proces. Dokler pa so volilci taki kot so, je vaš glavni problem:

KAKO PRIGNATI LJUDI NA VOLIŠČA

in kako jih prepričati, da bodo glasovali za Vas?

Volitve ne morejo uspeti, če ni volilcev, posebej če vsaj za večjo količino listov ni poskrbljeno drugače. Vi pa ne morete uspeti, če volilci ne volijo za vas. Volilci so torej nujno zlo, ki jih stranke rabijo in morajo narediti vse, da jih spravijo na volišča. Zavestnih volilcev je bolj malo, večini je namreč vseeno, nič ne vedo, se ne razumejo ali pa so itak proti vsemu. Zato jih je treba na volišče nekako prignati in jih servisirati, da lahko s ponosom oz. vsaj zadovoljni zapustijo volišče. Vsaka stranka in volilec ima seveda interes, da prižene svoje pa čim manj drugih, vendar vsaj toliko, da jih je skupaj dovolj. Načini pa so seveda različni in tudi nekaj stanejo. Pa pojdemo po vrsti:

Najmanj se za volilce sekirajte ta pobožno desni

Uporabite enake metode, kot tisti pred vojno. Zagrozite jim z božjim štrafanjem in skepto glede rezervacije prostora v nebesih. Po prvi maši bodo stali v vrsti, saj je velika verjetnost, da jim bo gornje zelo preprosto razložil njihov dušni pastir. pa še glede imen ne bodo imeli težav. »Prva vrsta tretji in druga vrsta sedmi«. Pri predsedniških kandidatih pa »drugi z vrha«, če ne bo kakšen kandidat na A. Pa pošteno občrtajte, da ne bodo ponaredili.

Z rdečimi ne bo problemov

Rdeči ste lahko brez skrbi. Vsi vaši bodo prišli, ni pa seveda nujno, da bodo volili za vas. Tisti, ki so bili najbolj rdeči zato, da jih bodo vsi videli in se prepričali, da so se spreobrnili oz. da vsaj ne sabotirajo ta novih časov. Tisti ta pravi pa bodo stiskali zobe, ampak tu bodo: če že ne zaradi drugega, zato da bela sodrga ne bo zavladovala v teh krajih.

Tudi najbolj zeleni so zanesljivi

Da bi prišli na oblast, bi dali skoraj vse. Razen čistega okolja. Pa ga tudi ne morejo, ker ga ni. Imate sicer radi lepe dni, toda želite si slabega vremena in zjasnitev okoli poldne. Zeleni ljudje bodo ostali doma, po kosilu pa bodo stopili še do volišča. Za zelene je idealno, da so volitve v pozno jesenskem času, ko je zrak umazan in vse kašlja. Takrat vas res rabijo. Kot zdravstveno zavarovanje. **Razzelenimo slovensko zimo** je morda vaše zimsko volilno geslo. Samo pazite se žičničarjev.

Paziti morate, da v predvolilnem obdobju ne boste brcali psov in naganjali mačk, ki se otrebljajo po igriščih in cestah. Njihovi lastniki (vaši potencialni volilci), jih imajo raje kot vas in otroke skupaj. Na ta način bo sicer prišlo na volišče več ljudi, a vam bodo samo znižali % glasov.

Krasen razbeg zelenih pa utegne povzročiti odločitev vodilnih politikov, da si najdejo primernejšo stranko. V tem primeru bodo zeleni volilci trikrat zeleni – volili bodo nove zelene in zeleno izgubili prejšnje vodilne zelene in ostali na zeleni trati, na levi strani skupščine, gledano od maksija.

Nacionalisti

Imate v vsakem sistemu in tudi pri nas del glasov zagotovljen. Najbolj naši bodo tu in na voliščih za vas. In to nedvoumno. V narodnih nošah in namesto gumbnice z nageljni, s tokom za pištolo in žepkom za nož. Na ustih jim bo igrala njihova brambovska pesem: Od Triesta pa do Balotona, od Savudrije pa do Klagenfurta..., **Slovenija, o Slovenija**, in iz oči streljal srep pogled na vse, kar ni slovenskega naroda sin ali hči (naj jim bo zaenkrat).

Rožnati pa so že vprašljivi. Volitve so ponavadi ob nedeljah, ko ta svojat (kot ji pravi moj kolega L. C.) počiva in preganja grde sanje in ljubke miške iz svojih giga »mozeg« sistemov in drugih priključkov svojega trupla. Teden je bil naporen, jebi ga, zakaj bi pa vstali in volili, naj to delajo normalni. Uspeha pa itak ne bo. Za marginalije se marginalci ne trudijo. Pomoči ni. Le če bo v soboto zmanjkalo elektrike, bo mogoče pomagalo. Brez štroma in doze so mrtvi, gredo lahko le spat. Sicer pa to ni moj problem. Najdite alternativne rešitve, saj ste drugačni.

Socialisti boste imeli kar veliko pristašev. Dosedanji so jih dosti prignali do tega, da jim edino vi lahko še pomagate. Bog se jih je namreč zaradi rdeče

preteklosti že odrekel. Tudi na volišče bodo prišli, saj večji ali manjši re-
veži izkoristijo vsako priložnost, da gredo lahko kam zastoj v družbo in
jih kdo še prijazno pozdravi in predvsem rabi. Samo kandidate morate
zbrati prave, take bolj skromne in up vzbujajoče.

Demokratov bo veliko na volišču (saj je danes vsak demokrat), samo lis-
tkov za prave demokrate bo verjetno bolj malo, ker si vsaka druga stranka
že prideva to ime.

Liberalci, klerikalci, demokrati in drugi nedefinirani svobodnjaki in svo-
bodisti, boste dobili tisto kar, bo ostalo prej omenjenim skupinam. Vsega
skupaj bo lahko kar precej. Seveda pa to ne bo odvisno od vas, ampak od
nesrečnega obnašanja prej naštetih. Kot stranke ne boste imeli uspehov,
kot posamezniki pa se boste lahko zalezli na marsikak položaj.

Vsi preostali pa boste še naprej vodilni samo doma ali na vasi. Pa saj je
bolje biti prvi na vasi, kot zadnji v mestu.

NASVETI ZA VOLILCE

Ko gremo (zanosno?) na demokratične volitve, je zelo pomembno, da vemo, zakaj sploh gremo tja. Čeprav ideologi volitev menijo, da je večini jasno, koga in kaj mora voliti, pa so vprašanja bolj zapletena. Izbira je težka, saj so za nekatere vsi dobri, za nekatere pa vsi bedaki. Pojavijo pa se še tehnična vprašanja npr., kako čimbolj nevidno obkrožiti in stlačiti listek v skrinjo – predpostavljamo, da gre za pismenega bralca. Nepismeni pa imajo še poseben problem, ker sploh ne vedo, kako svinčnik v roke prijeti in kaj z njim početi. Zato organizatorjem predlagam, da naredijo v kajutih navodila kot v telefonskih govorilnicah – narišejo naj jih. Zraven pa še glave kandidatov.

KAJ SPLOH VOLIMO?

Najprej volimo poslance za *državni zbor*, to je nekaj takega kot sedanja skupščina, če uspe predsednik poslance vseh treh zborov prepričati, da sedejo skupaj. Glede na izkušnje se torej obeta lep cirkus. Ker pa bo mest skoraj trikrat manj, kot sedaj, bo precej dosedanjih grelnikov skupščinskih sedežev na cesti – prav jim je. Sicer pa so dobro poskrbeli zase.

Da bi lahko dobili en državni zbor so morali Slovenijo razdeliti na osem upravnih enot. Lokalna mafija je zavohala priložnost in šla v bitko za osem novih držav, vlada Zvezne republike Slovenije pa jim je malo zagodla z mejami, tako, da so sedaj sprti med sabo in nimajo časa za mala državotvorna dejanja.

V vsaki volilni enoti bo 11 volilnih okrajev, kar daje dodatne možnosti spora na mikro ravni in bo lepo zaokrožilo veselo in brezplodno ropotanje do konca leta.

Skupaj bomo torej izvolili 88 poslancev po željah večine, po enega pa iz italijanske in madžarske narodnosti. Trenutno so še intenzivni razgovori o enem kandidatu od predvojne nemške manjšine, dva hočejo begunci (saj

jih je že nekaj %), dva tisti z juge, ki so prebegli že prej, in dva tisti naši, ki so prebegli v tujino – eden ekonomski in drugi politični. Tako bi prišli počasi do 100, kar bi zelo poenostavilo računanje %, pa še bolj pluralno, multikulturalno in baklavalno bi vse skupaj izpadlo.

Da bi se obvarovalo volilce ravno pred vsakim individualnim primerkom, morajo kandidate predlagati stranke. Če pa ste kandidat in še slučajno niste imeli časa ustanoviti svoje stranke, potem Vas morajo predlagati volilci ali trije člani skupščine. Pred strogim očesom občinskega pisarja bodo občani molili osebne izkaznice in se z drugo roko zabeležili pod Vaše cenjeno ime. Dober nasvet: pohitite, dokler še ni mraz, klošarji in brezposelni so še na cesti.

Stranka, ki se bo želela potegovati za glasove v neki volilni enoti, bo morala sestaviti kandidatno listo z najmanj šestimi kandidati (v tem primeru se bo pet kandidatov potegovalo za glasove v dveh volilnih okrajih), do največ enajst kandidatov (v tem primeru bo v vsakem okraju nastopal na listi le en kandidat). Število 6 do 11 ni slučajno – to je namreč v obsegu članov povprečne slovenske stranke.

Nestrankarski kandidati pa bodo lahko glasove volilcev zbirali v vseh okrajih svoje enote. Vsak volilec bo dal na volitvah praviloma le en glas, in to kandidatu stranke, ki jo bo volil. ***Poudarjam! Važna je stranka, ne človek.***

Glasove bodo seštevali v volilnih enotah, kjer bodo najprej šteli glas za kandidata kot glas za stranko, ko bo dobila toliko mandatov, kolikokrat po 9.1% glasov bo zbrala. Če ne razumete, nič hudega, saj tudi tisti, ki so se tega spomnili, ne.

Mandat bo pripadel tistemu kandidatu stranke, ki bo dobil največ glasov oz. po vrstnem redu po številu dobljenih glasov. ***Ubogi tisti, ki bodo goljufali in še bolj tisti vol – pol*** (volilna policija), ***ki jih bodo odkrivali.***

Kar bo glasov po naključju preostalo, naj bi jih podelili na republiko po znamenitem d'Hondtovem načelu (človek toliko velja kot podplača) in po matematičnem načelu $11 \times 8...$

Volili bodo tudi »polnaši« iz tujine in to naše v domovini. Na konzulatih bodo kazali osebne dokumente in z vsaj enim slovenskim korenem v imenu ali priimku dokazali, da so upravičeni. Na konzulatih bo tudi po-

sebna volilna knjiga za komparativno analizo, s katero bo mogoče komparirati imena in priimke: npr. Janez – John, Grmič – Bushich, ipd. V južni Ameriki obetajo na volitve prignati lepo število domorodcev (one minute Slovenien people).

Tudi na ostarele v domovih in bolne niso pozabili. Če imate trenutek nesklerotičnosti ali zdravega navdiha, pišite lokalni volilni komisiji. Obiskali vas bodo takoj po viziti.

Drug pomemben državni organ bo **državni svet**, neke vrste družba modrecev (beri: odlagališče malo iztrošenih strankarskih in drugih veleumov). Ta brain trust bo vseboval 40 »človeških« svetnikov. 22 jih bo izvoljeno neposredno, ostali pa posredno preko raznih interesnih skupin. Njihova »skoraj« edina naloga bo, da bodo proti vsem, kar jim ne bo všeč in bodo dajali veto na sklepe državnega zbora. Kandidatom, ki ne mislijo ravno svojih živcev in zdravja pustiti na tronu domovine, predlagam kandidaturo v ta zbor. Boljše bo plačano, pa še nič ne bo treba delati.

Najmanj pomemben pa je položaj **predsednika republike**, saj je zakon narejen s postavko, da bo sedanji predsednik na tronu celo življenje in da ga je treba temu primerno onemogočiti. **Predsednik** (ali predsednica) **republike** bo dal (a) možgane za štiri leta na pašo in se smehljaj (a) in klanjal (a) raznim delegacijam podobnih eksemplarjev iz podobnih nepredsedniških sistemov. Če pa se bo slučajno srečal s kakšnim bolj zaresnim predsednikom, se bo moral tudi bolj zaresno obnašati. Pa ga bodo že podučili.

Če pa se bomo spet zapletli s sosedi, bo predsednik poveljnik naše abrambe in tudi kontraadmiral 12 m dolge jadrnice na Adriatic ocean.

Kandidaturo za mesto predsednika toplo priporočam tistim, ki želijo živeti v miru in na veliki nogi nekaj let in ob tem napisati spomine na brigadirska, partizanska ali drugače preživeta vojna leta. Na začetku bo sicer velik cirkus, pa se bo hitro pomirilo – velja poskusiti.

Vendar pa kandidatom za predsednika svetujemo še nekaj drugega. Jasno je, da bosta dva kroga volitev in kdo bo končni zmagovalec. Drugi krog bo stal 100.000.000 tolarjev in ogromno izgubljenega časa državljanov in političnih pridig po slovenskih cerkvah. Dogovorite se, da vsi izgubljeni odstopite od kandidature in si razdelite 50.000.000 tolarjev. Uspeh bo velik za vse. Preskrbljeni boste celo življenje, narod bo imel en vikend dlje mir, v

cerkvah bo spet normalna božja služba, **on – predsednik** pa bo štiri leta tolkel tlako za majhen denar. In tako bo tudi maščevanje sladko.

NEKATERE PODROBNOSTI, POMEMBNE ZA VOLILCE

Zakoni, ki urejajo volitve so dodelani v volilnih zakonih. Le ti so zbir natančnih predpisov, pravil in v izvedbenih aktih tudi navodil za pripravo in izvedbo volitev. Precej zakonov in celo izhodišč zanje še ni sprejetih. Pa nič zato. Nihče ne ve vsega, še manj pa pogreša. Omogočen pa je tudi primeren kaos in možnosti za mahinacije. Neke vrste **Sloba** – slovenski Balkan.

Končni rezultat pa je:

Volilni sistem je tako zakompliciran, da se ne ve, kdo koga voli in še manj, zakaj bo kdo izvoljen!

Preko 20 strank, procesije kandidatov za poslance in devet za predsednika. Projekt, ki bi prekuril tudi ameriški volilni računalniški sistem.

Na srečo pa so subjekti pred oz. povojne birokracije in rdeči ostanki medvojnega terorja vnesli v sistem nekatere elemente, ki dajejo upanje, da se ve, kdo bi bil celo lahko izvoljen, če ga bo kdo volil, oz. vključili varovalke, da nekdo skoraj gotovo ne bo izvoljen, če ga nihče ne bo volil.

Ker je sistem od države zelo zakompliciran jim dajmo volilci kontra in ga poskušajmo še dodatno zaplesti, morda tudi mednarodno diskreditirati. Eden od možnih načinov je, da sploh ne pridemo volit. V tem primeru bodo stranke v škripcih, vendar niti ne vse in generalno. Kajti volilci od enih strank bodo volit gotovo prišli, le % od skupne mase se jim morda ne bo izšel. Relativno pa jih bo vaša abstinenca navdušila.

Po volitvah bodo govorili kot pri sosedih, da so dobili 57% glasov, glasovala pa je tretjina volilcev.

Zato jim ne naredite tega veselja in se volitev raje udeležite in volite po svoji vesti – če še ne veste, kako se to dela, če nimate vesti oz. če niste že apriori proti vsemu, se spomnite na mlada leta, ko ste izbirali, kdo bo šel iskat tiste, ki se skrivajo in brodiijo po sistemu. Za spominjanje navajam nekaj drugače. Če je kandidatov več, uporabljajte: An ban, pet podgan, vija

vaja ven. Če se vam ne izide, lahko tudi delite pod - gan ali vi - ja, v skrajni sili pa tudi Be - ni - to - Mu - so - li - ni - po - A - fri - ki - cap - lja -...

Na ta način boste gotovo osebno uspešni in zadovoljeni, za same volitve pa je tako vseeno. Stranke bodo itak same izbrale same.

Obenem pa mnogokaterim z udeležbo na volitvah, če že ne drugega, vsaj malo zagrenite življenje. Birokrati bodo morali šteti, favoriti bodo dlje časa čakali na razglasitev rezultatov in trepetali, neodvisni poslanci in ženske pa bodo dlje časa upali in se veselili, da morda res bo kaj.

Danes nekomu narediti veselje, pa če to še nič ne stane, je vsekakor veliko dejanje. Zato **vsi na volišče**.

S pesmijo na ustih, nageljnem v gumbnici in zastavo v roki. Ker sta nagelj in zastava že definirana predlagamo pesem:

Slovenecm zmagovitim, zdaj volit se mudi,
Slovenija svobodna vodnikov si želi.
Predsednika, državni zbor, poslance in državni svet,
da cirkus se skupščinski, začel lahko bo spet.

Če vas zgornji razlogi še niso pripravili do odhoda na volišče, potem si preberite še spodnja razglabljanja in motiviranje.

Če ste včasih, v enumju, ko ni bilo kaj izbirati, hodili na volišča, potem morate zdaj v večumju ali brezumju (kakor hočete) svojo pravico opraviti toliko bolj temeljito.

Ob taki izbiri kandidatov in strank, Vam bodo namreč tudi največji prijatelji zamerili izbirčnost, očitali snobizem ali Vas celo očrtili, da zaradi Vas ne bodo prišli naslednja štiri leta nikamor naprej.

Ker spadate med večino ljudi, ki sploh ne ve kaj voli in za kaj in če vam niso v cerkvi ali podobni ustanovi razložili, kaj morate obkrožiti potem bodite ustvarjalni, osebni in sebični. Če ste iz prej omenjenih razlogov že prišli na volišče, potem volite.

Morda pa vam bo nekaj napotkov prišlo prav:

***Ne volite kandidatov, ki vam obljublajo nebesa, razen če niso pri po-
božnih desnih.***

Če je na spisku kakšna lepota, jo brž obkrožite! Bo vsaj kaj videti.

Pa čeprav verjamete v enačbo: *lepota* x *pamet* = konstanta.

V šoli so nas učili, da obstajajo tudi izjeme – v tem primeru namreč ta, da tudi med neumnimi ženskami najdeš grde. Pa nič zato, saj poslanci niso zato, da mislijo. Medtem ko se motajo po skupščini, jim strankarski veleumi pišejo stališča in pamflete ter tudi daljše traktate, potem pa na oder in TV. Samo, da smo lepi.

Ne volite umetnikov. To smo že izkusili: umetnosti nimamo več, pa še država nam je lepo propadla!

Uresničitev rasti poezije iz mokrocvetočih rožic (od solz in ne uriniranja, kot si to predstavljajo novodobci) temelji na izhodišču in tudi praktičnemu ukrepanju k zapeljavi naroda in države v nesrečo. Temelju in podrasti za umetniške izbruhe pesnikov in pisateljev.

Slovenski narod je že itak »tužan«, še bolj pa postane, ko posluša take izlive. Posebej, če napovedujejo več dela in manj plače. Zato velja med Slovenci pravilo, da bere rad svoje umetnike (in jih tudi prizna) šele dolga leta zatem, ko so brez škode odpeli svoje in si kakšno zadevo tudi vzame k srcu. Dostikrat čisto drugače, kot so si naši ubogi umetniki zamislili.

Prešernovi »v«grobni obrati

Kako zanosno je zapel ta narod Zdravljico in istočasno (otrok, kar ima Slava, vsi naj si v roke sežejo...) uperil orožje proti prej omenjenim in klical na pomoč Germane.

Da ne govorimo o tem, kako se nekatere kitice uporabljajo na etanolno obarvanih narodnih veselicah, druge ob odpiranju cest, nekatere pa se kar spuščajo.

Krepko prečrtajte tiste, ki nas osirajo po svetu in grdiijo doma. Kar naj si najdejo druge osle.

Bog jim pomagaj, saj ne vedo kaj delajo

To geslo si pošteno zapomnite in tudi uporabite, če vsaj malo prijazno pogledate razpelo, pa tudi če potem možakarju na njem pokažete rdeč jezik.

Velja tudi za tistega, ki že dolgo visi na sliki: ***Ni nam vseeno***, pa seveda za vse, ki jih bodo še navesili po mestnih kandelabrih in kmečkih plankah ter slovenskih transformatorjih.

Ko izbirate, rajši obkrožite tiste, ki vašega zaupanja še niso zlorabili, kot tiste ki jim zaupate.

In še pri koncu:

Če je na kandidatni listi vaše ime, najprej obkrožite tega.

Čisto na koncu pa še tole:

Bodite pozorni!

Najbolj pregnani bodo kandidirali za vladne položaje, kjer se vse odloča. Volitve pa bodo le priprava za delitev moči vladajočih.

Pa volilni Srečno!

KAM, VESOLJNA SLOVENIJA?

Slovencev je manj, kot:

- pripadnikov mehiške manjšine v zahodnem kvartu Los Angelesa
- povprečnega števila dnevnihi gostov v drugem največjem pekinškem hotelu Ful kul
- komarjev v okolici treh srednje velikih, nešpricanih mlak
- uši na glavi otrok srednje velike slovenske šole

ipd. primerjav bi še lahko našli precej.

Vendar imamo izjemno strateško lego in trdoživo ljudstvo

ZATO PREDLAGAM:
naprej le s pametnimi ljudmi* in smotrnimi projekti.

* Računam, da nihče ne bo priznal, da je neumen, pa nas utegne to geslo celo združiti.

Kazalo

Volitve po slovensko	5
Zakaj je sploh treba novih volitev?	7
Uvod	9
Kako so živeli in volili na ozemlju »Naše osončene« v davnini?	15
Okvirna zasnova programa povprečne slovenske stranke	29
Vsebine programov za stranke, ki jim je slučajno tudi nekaj do resnega planiranja razvoja države v prihodnje	49
Nekateri temeljni nasveti za stranke	54
Kako se naj stranke obnašajo do cerkve in njenih podložnikov?	61
Lastnina po slovensko	64
Drobni nasveti za kandidate	66
Kje kandidirati?	71
Kaj sploh pomenijo imena posameznih strank	73
Organizacija predvolilne kampanje	83
Predlogi za (pred)volilne govore posameznih strank in kandidatov – nekatera izhodišča, ki bi jih bilo vredno upoštevati	85
Sedaj pa k nujnemu zlu – k volitvam in volilcem	91
Kako prignati ljudi na volišča in kako jih prepričati, da bodo glasovali za Vas?	93
Nasveti za volilce	96
Kam, vesoljna Slovenija?	103

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

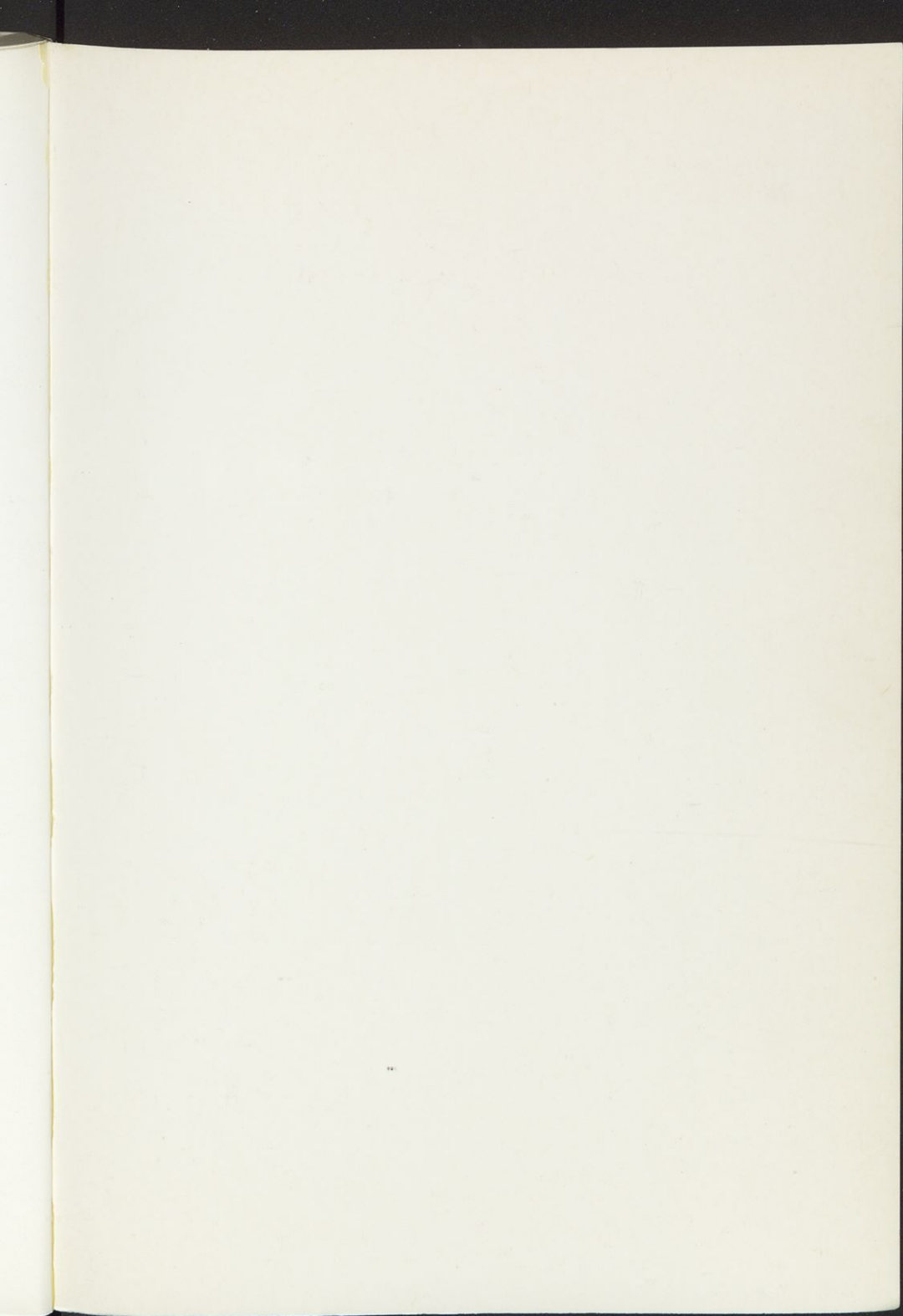
C08155 8

00000078552

Kazalo

8	Volitve po slovensko
7	Zakaj je sploh treba govoriti volitve?
9	Uvod
12	Kako so živali in volila na ozemlju »Kraja osvobodila« v sloveniji?
23	Govorna razporeditev programa posrednega slovenskega stanja
30	Vzročne prognoze za stanje, ki jim je sledilo tudi nekaj do temnega planiranja razvoja države v prihodnje
34	Nabavni temeljni razredi za stanje
41	Kako so naj stanje nastajalo na celotni in regionalni ravni?
44	Ustavna po slovensko
50	Ustavni razredi za kandidata
51	Kje kandidirati?
52	Kaj sploh pomenijo imena posameznih stanov?
53	Organizacija predvolilne kampanje
55	Prostori za predvolilno govorno posameznih stanov in kandidatov - nekatera izobčila, ki bi jih bilo vredno upoštevati
61	Zakaj pa k upravnim sta - k volitvam in volilcem
68	Kako priglasiti ljudi na volitve in kako jih pregledati da bodo glasovali za vas?
70	Pravica za volitve
103	Kam, vsejuna slovensko?

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

429319

VOLITVE po SLOVENSKO

BITEKS